

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2007

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.02.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Председник већа отвара заседање, објављује предмет главног претреса и састав већа:

- Председник већа - судија Винка Бераха-Никићевић,
- чланови већа судије: Снежана Николић-Гаротић, Веско Крстајић,
- записничар Сњежана Ивановић.

Констатује се да су приступили:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- Опт. Илија Јуришић,
- Браниоци оптуженог адв.Стеван Протић и адв.Ђорђе Дозет.

Предмет главног претреса је кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из члана 148 став 2 у вези става 1 КЗ СФРЈ које је стављено на терет оптуженом по оптужници тужиоца за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала бих да ли има примедби на састав већа?

Нема примедби на састав већа.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес је ЈАВАН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвала бих оптуженог да узмемо личне податке од Вас.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ОПТУЖЕНОГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Јуришићу.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Илија Јуришић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки надимак?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате надимак. Хоћете рећи када сте рођени, где сте рођени, од оца?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Рођен сам 22.11.1943.године, у насељу Докањ, Општина Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је пребивалиште?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Станујем у Тузли, Албина и Фрање Херљевића, број 10, Слатина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше породичне прилике?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ожењен, двоје мушке пунољетне деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, коју школу сте завршили?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Филозофски факултет, Одсек педагогија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте служили војску?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Служио сам школу резервних официра у Билећи, а стажирао у Скопљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците где се водите у Војној евиденцији?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: У Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко одликовање?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Имам орден заслуга за народ и Тузланску плакету са златним грбом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто од непокретности, неку имовину?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Имам једну половину, то је заједнички стан са супругом, једну половину стана и имам стари ауто од 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте осуђивани раније?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се водио кривични поступак неки?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Никада се није водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни сада се не води никакав кривични поступак?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Једино ово сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу Вас упозорити да пажљиво пратите ток главног претреса, можете износити чињенице, можете предлагати доказе у своју одбрану и можете постављати, кад будемо дошли у доказни поступак, можете постављати питања сведоцима, вештацима, можете стављати примедбе и давати објашњења у погледу њихових исказа. Ја бих Вас замолила сада да седнете па ћемо наставити.

Главни претрес почиње читањем оптужнице Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ 5/04 од 09.11.2007.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих Вас молио да омогућите мом брањенику да седи у овој судници. Сматрам да ове решетке које овде постоје, постоје за ради безбедности, а то што мој брањеник иза тих решетака стоји, мислим да апсолутно нема никакав разлог, односно ничија безбедност није угрожена што се он налази тамо. С обзиром да сам некад, пре једно петнаестак година седео у овој судници, ту где Ви сад седите имао сам обичај да гледам стално окривљеног да ми буде близу, да гледам како реагује, сматрам да и Ви имате ту исту потребу и да ће Вам бити много једноставније проценити Илију Јуришића ако седи испред Вас, а са друге стране, мислим да ће његова загарантована људска права бити тиме заштићена. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле то је молба, то није никакава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно Вас разумем, да, али овде је предвиђено где окривљени седе, знате у том смислу, иначе што се мене тиче ја сам апсолутно сагласна да седи овде. Али, ипак мислим да буде тамо где је предвиђено где окривљени седе, разумете, да не правимо проблем око тога, мислим да стварно није проблем.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно не правимо, данас заиста нећемо правити, јер свакако по редоследу ствари окривљени углавном време ће провести у овој судници, али ја ћу свакако обратити одмах писмено председнику суда, да се промене суднице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свима сметају ове решетке, нама свима сметају решетке, али то није већ у нашој надлежности. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

На основу члана 46 ст.2 тачка 3 265 ст.1 и 266 Законика о кривичном поступку, а у вези са одредбама из члана 3 и 4 ст.2 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

ЈУРИШИЋ ИЛИЈЕ, са личним подацима у списима,

Што је:

За време оружаних сукоба на простору Босне и Херцеговине, БиХ, (бивша Република Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, СФРЈ), између наоружаних формација, бошњачког, хрватског и српског народа који живе у БиХ, те оружаних сукоба између наоружаних формација бошњачког и хрватског народа, са оружаним формацијама Југословенске народне армије-ЈНА, бивше оружане снаге СФРЈ учинио и то:

Дана 15.05.1992.године, у својству овлашћеног старешине командне Оперативне групе, формиране при Центру јавне безбедности као «Оперативни штаб», са овлашћењем издавања наредби свим наоружаним формацијама на подручју Тузле, супротно раније постигнутом споразуму између БиХ и Савезне Републике Југославије-СРЈ, (државе бивших република СФРЈ), о мирном повлачењу ЈНА са територије БиХ на територију СРЈ, у вези ког споразума је Председништво Републике донело Одлуку број 02-11-327/92 од 27.априла 1992.године, о мирном повлачењу јединице ЈНА са територије Републике БиХ, и с тим у вези супротно претходно постигнутом споразуму, између представника цивилне и војне власти Тузле, са командантом касарне ЈНА «Хусинска буна» у Тузли, пуковником Милом Дубајић, о томе да се 92.моторизована бригада у маршевској колони измести из наведене касарне правцем: Касарна-Скојевска улица- раскрсница Брчанска Малта-Бијељина, уз гаранцију да током измештања колоне ЈНА неће бити нападнута, за коју Одлуку Председништва БиХ и споразуме са гаранцијама је знао и кршећи правила Међународног права из члана 19 Женевске конвенције за

побољшање положаја рањеника и болесника у оружаним снагама у рату, од 12.08.1949.године, (I Женевска конвенција која је ратификована од стране ФНРЈ, «Службени лист ФНРЈ» број 24/50) и правила из члана 21 и 37 ст.1 Допунског протокола уз Женевске конвенције, од 12.08.1949.године, о заштити жртава међународних оружаних сукоба, (Протокол I), непосредно издао наредбу за напад на колону ЈНА и тако употребио недозвољен начин борбе, забрањен по међународном праву, на тај начин што је смишљено и по унапред од стране Кризног Предсједништва СО Тузла, припремљеном перфидном плану за напад, око 19,00 часова наведеног дана, у времену док је обављао командну дужност дежурног старешине у Оперативном штабу, Центра јавне безбедности Тузла, након пријема наредбе од претпостављеног Мехмеда Меше Бајрића, начелника Станице јавне безбедности Тузла, путем радио-везе свим припадницима Територијалне одбране, «Патриотске лиге» и Служби јавне безбедности Тузла, који су по припремљеном плану били распоређени у борбеној готовости за напад на положајима у оближњим зградама, улицама и уређеним заклонима, на правцу кретање маршевске колоне ЈНА, издао наредбу за отварање ватре из свог расположивог оружја, по средишњем делу колоне, у тренутку док је иста мирно, поштујући Одлуку Председништва БиХ и постигнути споразум, пролазила кроз Скојевску улицу, и раскрсницу Брчанска Малта, а на основу које наредбе су распоређени снајперисти прво пуцали и убијали возаче војних возила, тако заустављали возила и њима блокирали даљи пролаз одобреним правцем измештања, потом пуцали и убијали војнике превожене тим возилима, без спремности за борбу и пружања отпора и на крају том приликом напали и уништили видно и прописно обележена санитарска војна возила, те убили и ранили један број војно-санитетског особља.

којом приликом су лишена живота најмање 92 припадника ЈНА и то:

Божановић Ристо, Благојевић Војо, Благојевић Војо из села Лопара, Богдановић Владимир, Божић Мирослав, Божић Гордан, Васић Душко, Васић Јово, Вујиновић Цвјетин, Вукојевић Саво, Гавриловић Перо, Гаврић Жарко, Гајић Ненад, Годановић Крста, Гогановић Васкрсије, Давидовић Божо, Дангубић Жељко, Деспотовић Славко, Ђокић Јован, Ђумић Миланко, Ђумић Драган, Ђурановић Роберт, Ђурић Раде, Ђурић Рајко, Ђурић Живко, Ђурић Зоран, Ђурић Миленко, Ђурић Марко, Ђурић Живко, Живковић Тришко, Зец Драженко, Икић Миро, Икић Перо, Илић Владо, Илић Бошко, Јањић

Драго, Јефтић Максим, Јовић Миленко, Јовановић Душко, Јовичић Мирослав, Јокић Горан, Јосиповић Младен, Јурковић Зоран, Кулишић Милан, Лазић Ранко, Латковић Слободан, Лопатко Мирослав, Лукић Саво, Лукић Илија, Љубојевић Ђорђевић, Максимовић Јово, Марковић Стојко, Марковић Ранко, Мекић Драган, Љубојевић Ђорђевић, Максимовић Јово, Марковић Стојко, Марковић Ранко, Мекић Драган, Мекић Зоран, Мићановић Владимир, Митровић Српко, Михајловић Зоран, Михајловић Милан, Модраковић Радован, Модраковић Радивоје, Модраковић Радомир, Мркоњић Бранко, Мркоњић Ранко, Мркоњић Стојан, Милошевић (Н), Недић Милан, Недић Радо, Негић Драган, Остојић Милорад, Панић Бранислав, Перић Остоја, Петровић Боро, Поповић Неђо, Савић Миленко, Сорајић Божидар, Стојановић Бранко, Стојановић Сретен, Стојановић Чедо, Тадић Боро, Тодић Раде, Тодоровић Драган, Тодоровић Радомир, Тодоровић Војко, Трифуновић Милован, Тубић Стево, Тубић Милорад, Тубић Јеленко, Цвјетковић Живорад, Цвјетковић Данило, Цвјетковић Зоран и Џолић Јован.

а најмање 33 припадника ЈНА ранили и то:

Бабуновић Цвијана, Вукојевић Зорана, Вукмирица Миодрага, Драгић Ненада, Ђурић Бора, Илић Горана, Јосиповић Добросава, Јовић Бранка, Крстић Радована, Кулишић Бранислава, Кулишић Татомира, Лукић Мирка, Љубојевић Благоја, Марјановић Горана, Марковић Зорана, Мандић Томислава, Михајловић Војислава, Михајловић Данка, Мркоњић Ратка, Новаковић Славка, Пантић Стојана, Пајкић Рада, Пајић Љуба, Радић Слободана, Сарафијановић Жељка, Сарафијановић Милутина, Стевановић Радана, Симић Бранка, Тодоровић Зорана, Тодоровић Озренка, Тешић Љуба, Трипуновић Видака и Ћосић Миладина,

и уништили већи број војних и санитетских војних возила,

-чиме је учинио кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из члана 148 ст.2 у вези ст.1 Кривичног закона СФРЈ.

Констатује се да је прочитана оптужница Тужилаштва за ратне злочине.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас доћи.

Господине Јуришићу да ли сте разумели оптужбу?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Поштовано судско вјеће, уважена госпођо председнице судског вијећа. Ја сам примио оптужницу и данас сам је поново, текст те оптужнице чуо. Разумео сам шта у оптужници пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам кажем, ако желите можете да се изјасните поводом сваке тачке оптужбе. Одмах, само да пре него што кренемо, одмах сам хтела да Вам скренем пажњу да прво по закону морам да Вас питам, да ли Ви признајете да сте извршили кривично дело и своју кривичну одговорност?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја изјављујем да нисам урадио ништа незаконито, а поготово не дјело које ми се оптужницом ставља на терет по члану 148 став 2, а у вези са ставом 1 Кривичног закона СФРЈ.

Ја не признајем да сам извршио кривично дело које ми је оптужницом стављено на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јуришићу, Ви нисте дужни да се изјасните нити да изнесете своју одбрану, дакле, можете се бранити и ћутањем, то је Ваше законско право. Да ли ћете Ви изнети одбрану, или ћете искористити и то законско право да не изнесете?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Желим да изнесем своју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да изнесете.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Уважена председнице судског вијећа, ја бих Вас замолио да данас кад износим своју одбрану да ми омогућите коришћење права које је садржано у члану 89 став 4 Закона о кривичном поступку РС, да ли ми то дозвољавате? А то је коришћење концепта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете типа да се подсетите и тако.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па да, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако у том смислу али не можете читати, јер разумете.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Добро, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евентуално ради неких података, имена, разумете, датума, то да, али не можете читати Вашу одбрану.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не. Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали исказ код истражног судије?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви у свему остајете код тог исказа?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Остајем при свему, то је тамо што сам изјавио тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 03.07.2007.године, сте дали исказ. Остајете у свему?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Остајем.

У свему остаје код исказа који је дао у претходном поступку на записнику о саслушању 03.07.2007. године, с тим што додаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, изнесите Вашу одбрану.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам никакав криминалац, поготово нисам ратни злочинац. До сада у животу никад нисам судски одговарао, буквално речено ја немам ни укор разредног старјешине у свом животу. Примао сам само похвале, награде, одликовања и друга признања, али сам ја свјестан да је рат као појам најретрограднији чин, и средство за уништење човјека. За уништење људске заједнице и човечанства уопште. Ја би се позвао на једног књижевника кога сам волио и читао, то је Меша Селимовић, у једном своме дјелу каже, цитирам: «убити једног човјека значи убити цјели свијет», због тога сам ја у минулом рату често помињао бога, и молио се да не останем тешки инвалид, да не побудалим, изгубим разум и да у немоћи и незнању учиним нешто што се коси са мојом савјешћу и са мојим карактером.

Трагедију на Брчанској Малти никад нисам негирао, и дозволите ми и овом, истина тужном приликом да свим страдалим на Брчанској Малти и члановима њихових породица упутим своју сућут, али се то односи на обадвије стране. Ја спадам у ред оних тузлака који су најмање призивали ову несрећу у нашем граду који има вијековну позитивну историју, и због тога сам и као човјек тужан јер се то са мало више стрпљења, мало више разума, мало више дисциплине и одговорности, све могло избјећи.

У критично вријеме, дакле прије и после 15. маја, ја сам имао статус пензионера, јер сам пензионисан 1991. године, а мобилисан сам 06. априла 1992. године, у Органе унутрашњих послова и распоређен у станицу Јавне безбједности Тузла. У оптужници стоји, ја ћу покушати да цитирам један назив или израз, каже «Центар служби јавне безбедности Тузла», молим Вас, одговорно тврдим да овакав назив

никада није постојао у Органу унутрашњих послова Босне и Херцеговине, он није утемељен у закону ни било ком другом правном акту, ако господин тужилац има доказ за овакав назив, а мислим да га нема, без љутње, он га и не може предочит. Такође, у оптужници стоји, «овлаштени старјешина командне оперативне групе у оперативном штабу Центра служби јавне безбједности Тузла», ја први пута чујем да постоји оваква организациона јединица, односно организациона јединица у Органима унутрашњих послова са оваквим називом. И ово нема утемељење ни у једном закону ни у једном нормативном акту центра као целине, а посебно Станице јавне безбједности у Тузли. Ако господин тужилац има папир, материјални доказ, ја бих замолио да га стави судском вјећу на увид, јер ја 19. овог мјесеца сам прегледао списе који су приложени уз оптужницу и такав папир нисам нашао.

У оптужници ми се ставља на терет, покушаћу да цитирам «у својству овлаштеног старјешине командне оперативне групе формиране у оперативном штабу Центра служби јавне безбједности Тузла са овлаштењем издавања наредби свим наоружаним формацијама на подручју Тузле, супротно раније постигнутом споразуму између Босне и Херцеговине и Савезне Републике Југославије о мирном повлачењу Југословенске Народне Армије, са подручја Босне и Херцеговине на територију Савезне Републике Југославије».

Одговорно тврдим да то није тачно, ја нисам био члан Оперативног штаба и нисам имао овлаштења никаквог старјешине. Оперативни штаб за подручје Општине Тузла, формиран је одлуком Предсједништва Скупштине Општине Тузла, крајем априла 1992.године или ако хоћете још прецизније 26.априла 1992.године. У том штабу се види да ја нисам био овлаштени старјешина и да нисам био члан тога штаба, из те Одлуке, а та је Одлука објављена у «Службеном гласнику» Општине Тузла, види се ко је имао командну функцију и која су била овлаштења оперативног штаба, а ту командну функцију је имао господин Мехо Бајрић звани Меша. У истој одлуци се види која су била његова овлаштења, као појединца у оперативном штабу и која су била овлаштења оперативног штаба као цјелине, ви у судском вјећу имате копију те цитиране Одлуке, што значи да ви имате и материјални доказ како ја нисам био овлаштени старјешина и како нисам имао никакву функцију за наређивање, ја сам био један обичан резервиста распоређен у Станици јавне безбједности Тузла.

Друго, у оптужници се наводи да сам ја, цитирам «знао за договор постигнут између цивилних и војних власти у Тузли око евакуације војске ЈНА из Тузле и наводно да је тај договор постигнут са пуковником Милетом Дубајић», и то није тачно. Ја никада нисам разговарао са господином Дубајић, и ја тог човјека ни дан данас не знам. А поготово ја не знам за некакав договор који је са њим постигнут, у којој форми, шта је садржај тога договора и јел` тај договор потписан, ал` ме то није ни занимало, јер уосталом није било никог, јер мене о томе нико није обавештавао ни информисао и није био ни дужан, обзиром на мој статус резервисте у Станици јавне безбједности Тузле.

Ја сам тог 15.маја 1992.године, стицајем околности нашао се на мјесту дежурства у канцеларији начелника Станице јавне безбједности Тузла, гдје је била инсталирана једна радио-станица, дакле дежурао сам на тој радио-станици. Преко тог уређаја са терена су долазиле информације од командира, помоћника командира, од дежурних у тиме резервним станицама полиције, а те резервне станице полиције су биле инсталиране у сједиштима свих мјесних заједница на подручју Општине Тузла, и обрнуто давали смо савјете, понављам савјете, не наређења, савјете шта треба подузети у датој конкретној ситуацији према датом проблему.

Ако ћете ради илустрације могу да наведем један примјер, примјер ако је неко ухваћен у кривичном дјелу крађе, и тамо је затечен, било ако сам ту ја дежурни да га обавјестим којег ће оперативца или којег старјешину из криминалистичке постојбе упознати, шта ће они полицајци урадити док тај човјек дође на лице мјеста, дакле обезбједити лице мјеста, задржати доказе и тако даље, и тако даље, дакле да се не упуштам у методологију рада Органа унутрашњих послова.

Треће, мени се ставља на терет да сам ја каже «примио наредбу претпостављеног старјешине Мехе Бајрића-Меше» али се уопште не наводи да ли свјесно или несвјесно, а рекао бих прије свјесно, не наводи који је садржај те наредбе, како је гласила та наредба, заправо шта сам то ја примио од претпостављеног старјешине Бајрић Мехе, звани Меша, и даље се наставља па се каже што је контрадикторно овом првом и то што збуњује свакога у овој оптужници «да сам издао наредбу», примио-издао, мислим контрадикторно.

Следеће, у оптужници се каже, «издао наредбу за отварање ватре из свог расположивог наоружања по средишњем дјелу колоне која се у том тренутку мирно кретала», опростите молим вас, да ово није трагично, тужно, ово би заиста било смјешно и комично. Ово је

неодговорна тврдња и ово је паушална оцјена или процјена. Ја кад сам дао изјаву истражном судији сам нагласио да ја нисам издао наредбу, него да сам само пренио наредбу господина Мехе Бајрића Меше и та наредба је могу је цитират, гласила је «на ватру одговорити ватром».

Ако судско вјеће хоће и жели пажљивије да чује садржај ове наредбе, нормално да ће схватити да та наредба није како је цитирана у оптужници, а наредба је дакле Мешина одговорити ватром на ватру да не подразумјева отворити на ватру по колони војске ЈНА, него отворити ватру на онога ко је угрожен, дакле из самог садржаја се види да је и прије преноса ове Мешине наредбе већ постојала нека ватра, на оне који треба да се бране, односно који треба да узврате ватру на нападача. Нарочито то не значи отворити још ватру по средишњем дјелу колоне. И још једном понављам и наглашавам, ја нисам издао наредбу, ја сам пренио наредбу, понављам пренио наредбу господина Мехе Бајрића Меше, што он уосталом и не оспорава, у осталом није оспоравао док сам ја био на слободи, не знам сад.

Поново понављам и наглашавам ја нисам био лице или особа која је могла издавати било каква наређења, али је тачно да сам ја наредбу пренио Мехе Бајрића резервним станицама полиције, које су имале задатак по његовом објашњењу, задатак да обезбједе сигуран и миран пролаз колоне Југословенске народне армије. Исто тако са позиције мјеста дежурства, дакле мјеста где сам ја дежурао у канцеларији начелника Станице јавне безбједности Тузла, оптички нисам могао видјети војну колону, нисам могао видјети када је, у ком тренутку она формирана, ко је њу формирао, како је формирао у ком поретку, која су возила они користили, коју опрему, које наоружање, којим се правцем и темпом кретала као и ко је командовао том колоном.

Ја не знам како да вам будем увјерљив у овој тврдњи, ако хоћете зорно, очигледно и још уверљивије, ја вам могу рећи ово, да сам ја могао видјет ту колону управо као кад би ви, колко ви је могли видјети из ове просторије, из ове суднице. У оптужници се често употребљава овај термин «дежурство». Ја бих замолио да дам мало појашњења око овога, јер нијесам то објашњавао у истрази код истражног судије, јер ме о томе нико није ни питао. А кренуо бих управо од зграде пложаја где се налази тај објекат Министарства унутрашњих послова у Тузли, како изгледа и тако даље. Ако дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако дозволите, Илија Јуришић је нацртао једну скицу те зграде. Ако дозволите на документ камеру то ставимо па да он преко тога буде објашњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А иза тога такође постоји и план града у коме може да вам покаже, дакле да свима буде јасније овде шта се и где налази, да покаже, објасни где се налази станица, где је та Брчанска Малта и где је војна касарна и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, хвала лепо. Ја бих вас молила, режију бих молила само да нам укључи документ камеру и да нам прикаже на мониторе ове скице.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Могу ли само мало, ово ми смета, натпис, ово ми смета, јел могу склонити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, можете, то се не односи на Вас, то није за Вас.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јел може скица, е хвала. Имате означење север-југ, још је окрените, е тако, добро.

Зграда Министарства унутрашњих послова у Тузли има облик коњске потковице, главни улаз и лоцирана је на мјесту гдје се сјеку Титова и улица Ђуре Ђаковића. Објекат има приземље и два спрата, улаз главни је из Титове улице дакле на овом прочељу, овдје у овом објекту било је смјештено комплетно руководство Центра службе безбједности Тузла, са његовим ниже организованим јединицама. То морам, пропустио сам претходно да објасним, да пред центар, кад сам објашњавао да не постоји Центар службе јавне безбједности, него Центар служби безбједности са две ниже организоване јединице, са Сектором службе државне безбједности и Сектором службе Јавне безбједности. У горњем задњем спрату, а сви имају овај облик и први и други и приземље, је било смјештено руководство и све службе са својим руководством Сектора службе државне безбједности, значи комплетно прочеље и десно ово крило. Ово сад што видите то није, то је први спрат али је он идентичан овоме другом, у лијевом крилу смештен је заједнички Центар службе безбједности са свим уређајима и опремом за пружање свих врста веза, и преко тога центра, Центар службе безбједности Тузла одржава везу са руководством Министарства унутрашњих послова у Босни и Херцеговини, преко тога центра Центар службе безбједности Тузла одржава међусобну везу са другим центрима и другим регијама у Босни и Херцеговини. Са Центром службе безбједности у Сарајеву, Бања Луци, Мостару, Бихаћу, Добоју, Ливну и Горажду, затим преко овога центра одржава везу са свим станицама и Јавним безбједностима које су лоциране у

свим општинама тузланске регије, касније ће те станице Јавне безбједности лоциране у општинама бити преименоване у Полицијске управе и оно што је најбитније, одржава комплетну везу у самом објекту између свих руководства, свих служби и још више од тога са оперативом која ради у одређеним канцеларијама тога простора.

На првом, ово сад што видите на монитору, са прочеља је смештено руководство Центра службе безбједности Тузла и његовога сектора Службе јавне безбједности, дакле Сектор службе јавне безбједности поред овога што има неколико канцеларија на прочељу има све ове канцеларије на лијевоме крилу, и један број канцеларија на овоме десном крилу. У једном броју канцеларија, мањем, старог објекта и у свим канцеларијама дограђеног новог објекта, ово тамо где је нашарано, нацртано је смјештен начелник Службе јавне безбједности Сектор службе јавне безбједности руководствомима и службама својим, којим он руководи. Примјера ради, ту је криминалистичка служба са своја три одељења, за општи криминалитет, привредни криминалитет, криминалистичку технику, ту је противпожарна служба, ту је материјално-финансијска служба, евиденције и да даље не набрајам.

У приземљу на самом улазу у зграду одма са улаза на десној страни лоцирана је заједничка дежурна портирска служба, дакле, портيري који упућују и усмеравају странке и службена лица гдје ко жели да иде и креће се у овој згради. На прочељу овог објекта у приземљу смјештена је полицијска станица Станице јавне безбједности Тузла, дакле полицијска станица један са командиром, помоћницима и његовим службама, у лијевом крилу је смештен командир, помоћници и његове службе полицијске станице за безбједност саобраћаја, и тај простор се наслања на затворени заједнички гаражни простор који има и интерни ауто-сервис. На десном крилу у приземљу са унутрашње стране, су магацински простори а са вањске стране су канцеларије и шалтери за пружање услуга грађанима, за издавање путних исправа, возачких дозвола, личних карата и тако даље, и они имају посебан улаз из улице Ђуре Ђаковића.

Канцеларија између ова два крака, налази се асфалтирано двориште, и оно је са сјеверне стране наслоњено на високу зидану ограду Окружног затвора Тузла, на десном углу то двориште има два излаза, један за аутомобиле и други за пјешаке, али то су службени излази за улаз и излаз службених возила у просторе гараже и просторе дворишта, и улаз и излаз службених лица из улице Ђуре Ђаковића.

Само ми дозволите још ово, пропустио сам ово што је нацртано овде, мало више у десном краку на првом спрату горе је окружено, овде има и више ових шара, то је канцеларија начелника Станице јавне безбједности, дакле она је на крају, то је на крају деснога крака на првome спрату и ту је то дежурство обављано, и ако постоји центар везе за другом спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у приземљу, ту је било дежурство?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не, оно је, начелникова, ово сад што видите на монитору то је први спрат, то је први спрат. Сад би нешто рекао о том дежурству које се помиње у оптужници. У Органима унутрашњих послова, већина вас разумије се у то, увијек је, од вајкада постојала су дежурства, како у самом центру у његовом руководству, тако у свим његовим нижим организационим јединицама, дакле засебно дежурство је било за Сектор државне безбједности, засебан Сектор за руководство Службе јавне безбједности, засебно дежурство је било у свакој станици Јавне безбједности, засебна су дежурства сада у оквиру мање, ниже организационих јединица у оквиру Станица јавне безбједности, значи и криминалистика је имала своје дежурство и евиденције су имале дежурство и да не набрајам ја све ко је још имао дежурство.

Шта је функција, та дежурства су углавном функционисала ван оног редовног официјелнога раднога времена и у дане викенда, дакле кад нису сви службеници у канцеларијама и кад нису руководиоци сви у канцеларији, ради приправности, ради увијек благовремене интервенције за подузимање одређених адекватних мјера из надлежности органа Унутрашњих послова и свако према свом задужењу.

У условима негдје од почетка '92.године, нарочито је, рекао бих ја, после оних догађања несретних, да их назовемо тако у Зворнику и Бијељини и прије мога мобилисања људи који су тамо радили донијели су одлуку да се појачају та дежурства. Шта је циљ био појачању тог дежурства, да се у сваком моменту влада безбедносном ситуацијом на терену који покрива и да се благовремено могу подузимати мјере из надлежности Органа унутрашњих послова. И ја закључујем, мада ми то нико није рекао, али закључујем, довољно ми је да могу да закључим, да је и у канцеларији начелника Станице јавне безбједности Тузла, оvdје гдје је ово нашарано, додатно инсталирана ова фиксна радио-станица и додатно уведено допунско дежурство.

У оптужници се каже да је оно било у функцији Оперативног штаба, ја ћу то објаснити. Ово дежурство у канцеларији начелника Станице јавне безбједности ја сам затекао, јер сам ја 06.априла

мобиљсан, и оно је и прије дакле функционисало, а имало је за циљ да начелник као старјешина, функционер и руководилац Станице јавне безбједности, који одговара за комплетно безбједносно стање на читавој општини буде у сталном контакту са својим резервним полицијским станицама које су дислоциране по сједиштима мјесних заједница, а руководства тих резервних станица у Мјесним заједницама су формирана трансформацијом његових раније редовних станица Тузле 1, Тузле 2, и Станице за безбједност саобраћаја.

Дакле кадрови из тих станица су постали руководни кадрови овим резервним полицијским станицама у Мјесним заједницама, и тамо су уведена редовна дежурства. Како је то функционисало, са терена од патроле или оперативца или не знам ни ја, да не набрајам ко све није давао обавјештења, преносио је у Службу резервне полицијске станице у мјесној заједници, дежурни, ако нема руководиоца та обавјештења је преносио сада дежурном у канцеларију начелника Службе јавне безбједности, овај дежурни који је био овдје у начелниковој канцеларији није имао овлаштења да даје наређења, никако наређења, него само упутства и савјете и зато у тој канцеларији су само дежурани пензионисани радници органа Унутрашњих послова и руководни радници из ових бивших нетрансформисаних полицијских станица, и неки израсли полицајци који су имали одређена оперативна искуства из домена рада органа Унутрашњих послова.

Дакле кад се добије таква једна наредба, односно обавјештење са терена, онда се не каже уради то, то и то, него се савјетује, примјера ради, нађен је и затечен је лопов у некаквом објекту, стану и тако даље, е, дежурни ако сам то ја, из станице начелникове обавјештава тога ко преноси обавјештење, позваћеш тог начелника те службе, ако је општи криминалитет значи њега, немој привредног позват, ако треба да се снима позваћеш крим.технику, обавестићеш о томе и начелника да је у току, обавјестићеш и свог командира који покрива ту станицу. О томе ћеш направити службену забиљешку, шта си затеко, како је стање и то ћеш предати екипи која дође на увиђај. Значи таква упутства су давана из ове канцеларије гдје се дежурало код начелника.

Не знам да ли сам био довољно јасан око овога како је функционисало то дежурство. И нешто што ћу сада, а што нисам знао, заиста нисам знао, кад сам дао изјаву код истражног судије мени није била при руци, није ми била доступна Одлука предсједништва о формирању Оперативног и Кризног штаба. Ја сада одговорно тврдим пошто знам те људе, знам имена тих и у Кризном и у Оперативном штабу, никада нико од њих није дежурао у канцеларији начелника

Станице јавне безбједности Тузла, што хоћу рећи, да то дежурство у канцеларији начелника службе, није било у функцији никаквог Оперативног штаба, Сектора службе јавне безбједности најмање у функцији Центра службе безбједности, а како се овде погрешно наводи Центар службе јавне безбједности него је било у функцији начелника, дакле ништа се ни један потез није могао направити, повући уколико се не добије сагласност начелника. Сада, ваљало је све то обрадит да та информација дође до начелника и обрнуто да се она врати тамо коме треба.

Нешто бих рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам није више потребна ова скица Ваша?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нећу око овога, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Доста је уз оптужницу приложено докумената писаних, као доказ, не знам, од Алије Изетбеговића, до онога што је писала Станица јавне безбједности Тузла, ја морам да кажем обзиром да сам провео једно вријеме у Органима унутрашњих послова, све је то правило је било, ако те неко и упознаје са некаквим документом, поготово ако је он степенуван, има неки степен поверљивости, дужан си се потписати и ставити датум на полеђини ако има простора, ако нема простора, приложити један чист папир, закачити, захефтати и написати.

Ја признајем да сам упознат са сваким документом гдје стоји мој потпис и обрнуто, не прихватам да сам упознат са било којим документима гдје нема мога потписа. А зашто нисам могао бити информисан о значајним догађајима и информацијама, ја сам покушао то да објасним и у изјави истражном судији. Прво, моје поријекло, моја националност, моје политичко одређење, разлози мог пријевременог пензионисања, друго, мој син млађи који у то вријеме дакле 15.маја '92.године, студира у Београду на Војној академији, и треће нажалост у то вријеме је било тако, је мој брак, дакле двонационални брак, брак између Хрвата и Српкиње, да ово не елаборирам обзиром да ви имате ту изјаву и из ње можете још неке детаље појаснити.

Питали сте ме да ли остајем при изјави датој истражном судији, остајем у цјелости, јер тамо ништа нисам рекао што није тачно. Исто тако хоћу да нагласим да у цјелости прихватам и подржавам и текст и наводе по приговору кога је приложило овоме судском вјећу мој бранилац уважени господин Стеван Протић. Пошто Ви тај приговор имате у спису, ја не желим да елаборирам. У изјави истражном судији у првом дјелу те изјаве, ја сам говорио, давао своје идентификационе

податке, дао сам податке о свом школовању, дао податке о свом запослењу, о институцијама у којим сам радио и шта сам радио, о времену проведеном на одслужењу војног рока и напосљетку дао сам податке о разлозима мога пријевременог пензионисања. Ради рационалнијег кориштења времена ја то не бих елаборирао сада, али остављам могућност уколико има неких нејасноћа кроз ваша питања ја сам ту, ја сам спреман на њих одговорити. Кренуо бих ја, ако треба да поновим то што сам рекао истражном судији од дана X, дакле од 15.маја 1992.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам поставити нека питања, ради одређених разјашњења, мало ћемо и кроз неки увод, ево конкретно. Када сте Ви пензионисани, на којој функцији сте били?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Прије пензионисања био сам начелник Сектора службе јавне безбједности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете мало да нам ближе опишете какво је било стање у Тузли, почетком априла '92.године?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам да ли је умјесно уопште да Вас замолим да ме ослободите тих питања, јер су то више политичка питања. Моје срце говори једну ствар, а збиља је била другачија. И било је конфронтација између онога шта сам ја желио и како сам ја желио и какву сам ја државу имао и изгубио, и какво сам имао окружење и миље, а то изгубио и дошао у једну другу ситуацију која није повољна и није добро, и не би ја то сад то да ја износим, јер то су чисто политичка питања и о томе има доста писаног материјала и ја мислим и овде у Србији а у Босни и Херцеговини да не говорим, и нисам сигуран, зато не бих, желио да будем директан у одговору, нисам сигуран да ли су све те приче које су дошле на моје ухо веродостојне, искрене, поштене, или има ту нешто и ЕПП, а вјероватно да има, јер је то промена система, дошле су странке и свака из свог угла је имала виђење тог времена на свој начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, ја Вас не питам чисто политичка, не постављам Вам политичка питања, ја Вас само питам, Ваш доживљај. Како је тих дана почетком '92.године било у Тузли, да ли су била нека дешавања, да ли је било униформисаних, да ли је било војске, полиције, да ли се уопште тих дана нешто дешавало, значи лично Ваш доживљај?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ево овако, Ви кад одете, а надам се да нећете из те службе где сада радите, незадовољни, биће Вам јако тешко и незгодно ући у објекат гдје сте радили и ја нисам желио тамо улазити без позива. Нисам желио ни због оних добрих пријатеља и другова, зато да они не би имали одређених проблема. Ја сам покушао

да се понашам као најобичнији грађанин, да што више будем измакнут из директних тих догађања, али наравно, ако живите у таквом окружењу не можете бити под стакленим звоном. Ви видите и осећате нешто што није добро, то вријеме није добро, прво није добро те странке које су дошле на власт, имале су у почетку завезане чворове као чврсто братство јединство више него оно што је Тито пропагирао, да би након два, три мјесеца се међусобно убијали и клали.

И сада разумите зашто нисам хтјео да се експонирам. Хтјео сам да будем миран, да се посветим себи, да оно што нисам успео прочитати док сам радио да прочитам, да мало се посветим својој породици, имао сам велику бригу, један син у Тузли болестан, а други је на студије у Београду, не знам, нисам био сигуран да ли ћемо се, тешко је то рећи, да ли ћемо се икада више видјети. Нити он зна како је мени, нити ја знам како је њему, а у Тузли је због изолације владала велика глад. И кад би морао поново да се вратим у то стање, ја бих радије себи узео живот, него се вратио, али срећом да послуже и данас та ситуација се рапидно поправља и то ме храбри и то ми даје одређеног оптимизма да наставим живот, наставим живјет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ако желите Ви можете да одговорите, ако не, не морате да одговорите, ја сам Вас само питала везано за стање у граду, у самом граду како је било.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, то Вам ја не знам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам зато што ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких немира, да ли је било неког дешавања, да ли се осећала нека клима?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Те немире и та дешавања ја бих само могао видјети оком и у то сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас и питам.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: А ја то нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете да сте мобилисани 06.априла '92.године?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте мобилисани, јер сад нам кажете ништа нисте видели, ништа се фактички није дешавало, глад је само била, то памтите, али зашто сте Ви мобилисани 06.априла '92.године, шта је претходило да Ви будете мобилисани?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Била је општа мобилизација, општи позив свих расположивих кадрова, и био је још један позив сви грађани који

имају у свом власништву било какво наоружање да то наоружање ставе на располагање Станици јавне безбједности, јер су дошли људи радних организација који нису имали тамо и ја сам имао распоред, знате, мушки знају, има војни распоред, и ја сам имао распоред у Станици јавне безбједности и то је разлог мог мобилисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то текло, ко Вам, да ли Вам неко упућује позив, да ли са неким разговарате. Ви сте говорили о томе нешто код истражног судије?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да говорио сам, негдје прије дан, два после 04.априла, имао сам ја разговор са господином Мешом Бајрићем, не ја, него још неколико колега који су прије пензионисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он рекао, или на ком положају је он у то време био?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Молио је он, знао је он да, обзиром на шта сам, на којој сам функцији био, он је вјероватно претпоставио да ја могу бити распоређен и на неко друго мјесто, на мјесто рецимо гдје је организациона јединица Сектора јавне безбједности и тако даље. Али је он молио да будемо тамо код њега, јер смо некада сједели заједно као чланови Комитета, а имао сам неко и људско повјерење у тог човека више него у оне које нисам познавао. И то је био разлог да кажем, па добро ако треба и мора ја ћу радије код тебе неког негдје на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком положају је он био тада?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Он је био начелник Станице јавне безбједности Тузла, дакле то је још нижа организациона јединица од Сектора службе јавне безбједности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је нешто говорио о некој одлуци да је донета 04.априла '92.?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам мало ближе о томе?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Он је ваљда на тој сједници за чији садржај ја не знам, касније сам из прича сазнао да је она одржана у Радничком универзитету, да се расправљало о безбједносној ситуацији, да је то била бурна сједница. Шта су све расправљали то не знам садржај, то он зна, али да ће највјероватније полиција морати када је у питању Општина Тузла, полиција морати преузимати обавезе да стриктно чува град од упада нежељених група, формација и тако даље, и да поред дакле редовних послова ми морамо бити будни да се то не деси, да нам грађани на подручју општине не буду угрожени од таквих упадних лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кога је још осим Вас позвао, за кога Ви знате да је он позвао?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Позвао је Божу Зорића, исто тако бивши пензионисани радник Органа унутрашњих послова, он је био командир полицијске станице 2, позвао је Мухамеда Бркића који је био начелник полиције у Сектору службе јавне безбједности, дакле читав тај униформисани дио на регији је он био шеф тој полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то је био неки командни кадар?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим командни него на функцији кадар који је био раније, пре пензионисања?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, нису ти људи уопште нису имали никакву функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете сад да су начелници?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам кажем.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Али су пензионисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али значи то су бивше старешине?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Бивше старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Затим у дежурству је позивао своје редовне командире, Мату Дивковића, Мику Јурића, тешко је сјетити се свих тих имена, проток времена је учинио своје, мислим Миленка Милићевића, онда из криминалистичке службе Хајрудина Имшировића, Јасмина Златановића, треба ми мало времена још да то све. Неке сам знао неке нисам, јер је било и промјена у мом одсуству, то је скоро годину дана како ја нисам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава, он Вас позива, Ви сте дали пристанак, јел тако?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мобилисани сте, и, да ли сте ишли на неки састанак непосредно после тог позива?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад нас је окупио он је отприлике рекао ти ћеш имат ту канцеларију, радићеш у тој тамо канцеларији, биће ти послови ти и ти, ти ћеш радити ово, ти ћеш помагати овоме старјешини, бићеш савјетник, у разрешавању одређених проблема, ја ћу позивати кад ми ко од вас буде требао позиваћу у своју канцеларију а у мојој канцеларији ће бити и дежурни, јер ја, он Мешо Бајрић ће као наводно бити више одсутан, него присутан у канцеларији, због неких његових заузетости које он није објашњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он вас то позвао и где вам је саопштио ви ћете радити то, то?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је он учинио у својој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У канцеларији, то је у овој згради овде?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Овдје је то дежурство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми сад ово, распоређује свакога ко ће и које послове обављати. Шта је конкретно Ваш посао био, шта је он Вама рекао шта ћете Ви радити у том периоду?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Није то било конкретно, ту има више послова. Много више послова, ту би требало сада мени једно десет, петнаест минута да Вам напишем све шта се радило, али ја ћу покушати то у двије реченице. Главно је било да помажем у разријешењу гордијевог чвора тамо гдје се нешто закомпликовало, нарочито у области криминалистике, посебно кад су у питању крвни деликти о непознатом учиниоцу кривичних дјела и тако даље. Која је методологија, како то треба ићи, кога треба све ангажовати, којим редоследом треба ићи радити и тако даље. Затим евиденцију, људи, оно што је најгоре било од полиције, ја не знам како је овде у Србији, али у Босни и Херцеговини полицајци све ће урадити али неће да то запишу, ако то треба, ако нешто примјети, види, ако то треба обрадити и ставити на папир, да би то могло постати као докуменат и да би се то могло користит.

Даље, деси се нешто, да не зове сада, ако није привредни криминалитет, него је општи криминалитет да не зове тамо начелника привредног криминалитета, одузима му вријеме, да он губи вријеме, него једноставно да му се каже, позови тога човјека, позови тога оперативца, нека он дође на лице мјеста и нека он преузме даље да ради. Кад тај човјек и та служба то обраде ту информацију дају начелнику јер су то дужности по функционисању Органа унутрашњих послова, дужни да га информисат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно, јесте ли Ви то радили?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви исто то радили?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да га информисем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ако је мени дошла службена забиљешка ја сам и дао, ако није дошла нисам ја дао, то су радили дежурни. Нама је највише долазиле усмене информације и преко тих усмених информација смо били некакви људи, који ево у овом савјетодавном смислу да усмјере како неки посао треба да се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сад побројали претходно људе који су сви били мобилисани, дакле бивше старешине, између осталог Бркић Мухамед, Божо Зорић, шта сте ви чинили?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви чинили у то време, да ли је то била нека група, говорили сте о томе, шта сте ви представљали?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Игра ријечи после 16 година, тешко се сјетит сваке ријечи изговорене и сваког момента али моја задаћа је највише била да радим и усмјеравам на, о информисању шта то треба да иде за депешу, шта то треба да се направи за начелника информација, какав треба да има форму, облик, да би била употребљива, затим касније ћу имати врло компликован посао око организације полицијских курсева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас разумем, него ја Вас питам конкретно шта сте ви представљали, говорили сте да је то била нека оперативна група?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: А није то била оперативна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак сте рекли да сте из миља звали Оперативни штаб, хоћете мало то да објасните, то сте говорили о томе код истражног?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Кад сам говорио Оперативна група, то је некакав сукоб посла и људи, група, група као људи, као тим, могло сам рећи и тим, који је био савјетодавни, група таквих људи окупљана на решавању проблема Органа унутрашњих послова. Није то била формацијска група, него једноставно група која се нађе у једном тренутку која може да расправља о једном, мериторно да расправља о неком проблему и да даје своје сугестије и мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта значи да сте из миља звали Оперативни штаб, хоћете мало то да објасните?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Хоћу. Из миља зато што као, тамо смо ми мало то себи уображавали, то је више у жаргону шале, да смо ми ето, нешто тамо, као неки у полицијском смислу, старији људи и старији оперативци, нешто више знамо од оних тамо који су на терену и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас ја разумем да то у ствари не значи да је то био Оперативни штаб?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не, ја Вам тврдим, ево видјећете одлуке, у одлицу стоји ко су чланови Оперативног штаба, ни један тај човјек није био дежурни у станици, у канцеларији начелника Станице јавне безбједности, ни један. Ево, имате тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам предочити само, у судском спису налази се Уверење начелника Станице јавне безбједности-магистра

Јасмина Златановића, где стоји «Јуришић Илија, био је припадник резервног састава полиције МУП-а, Босне и Херцеговине од 06.априла '92.године, до 11.02.'94.године, ангажован на пословима члана Оперативног штаба СЈБ Тузла, од 06.04.'92., до 25.05.'92»: Дакле, овде се спомиње да сте Ви били члан Оперативног штаба, па зато Вас питам да мало то разјасните шта значи из миља Оперативни штаб, ако овде конкретно стоји?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ви сад можете видјети, кад упоредите одлуку и садржај одлуке, и тог документа видећете да тада кад то пише Златановић, није ни постојао Оперативни штаб. Оперативни штаб је 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не то је 11.априла '96.године, ово је само уверење да сте Ви припадали у том периоду.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: 26.априла, је формиран тек Оперативни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Јуришићу да ли ме разумете. Да ли можете само то да прокоментаришете, пазите ово је начелник Станице јавне безбједности издао уверење, па нам то мало прокоментаришите. Ви кажете није постојао Оперативни штаб, а у то време он каже да сте Ви били баш у Оперативном штабу?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да, да, и на том документу нема мог потписа и можете сигурно бити убјеђени да га ја нисам видио, а ја ћу обајснити како је дошло до њега. Кад се завршио рат, тај је докуменат издат ако се види у спису '96.године, није био више начелник Мехо Бајрић, господин Златановић је вјероватно хтео да исправи неке ствари које је гријешо према мени Мехо Бајрић и у оном људском смислу, и хтео је обзиром да је Закон у Босни и Херцеговини изашао да се може тај стаж проведен у полицији, у војсци или на радној обавези накалемит, а ја га нисам имао у ПИО и највјероватније, претпостављам да је мој колега Мухамед Бркић, можда и није, али претпостављам да је он за све нас, за себе, за мене, за Божу, за Јасмина и тако даље, узео тај докуменат, и да Јасмин није хтео сада да пише тамо да сам обични вулгарно рећи редов, како не би ми се проценти које сам остварио '91.године у пензији не би смањивали, да не би добио мању пензију. Вјероватно је навео те податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле Ви оспоравате ово уверење?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја оспоравам и мислим да је то фалсификат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад кад сте говорили да сте разговарали са Мешом, да сте имали састанак, па он Вам је нешто рекао да је постојала нека шема, како се полиција организовала, по Месним заједницама, па нам то мало сад ближе објасните како је

изгледало, како се та полиција у том смислу организовала. Овде сте тачно, прецизно сте рекли да је то било неких 45 Месних заједница и да сте Ви имали некада и функцију и обавезу да обиђете терен. Па нам то мало опишите како то изгледа кад Ви обилазите терен. Обилазите групе?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја јесам Вама објашњавао, ал ме вјерованто нисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сам Вас ја то пратила, али Ви сте доста уопштено, ја Вас сад конкретно питам, како то иде, како то функционише, значи Ви обилазите терен, Ви сте на терену. Обилазите групе, значи водите неки разговор, нешто се дешава?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не обилазим групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли. Имао сам прилике.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не обилазим групе, ја обилазим резервне станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу Вам објаснити: «имао сам прилике и обавезу понекад да у својој функцији те Оперативне групе обиђем терен и да сагледамо безбедносно стање на том локалитету». Тако сте говорили код истражног судије. Па сад шта то значи, значи Ви сте на терену?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То значи овако, да ја који имам искуства у раду Органа унутрашњих послова, одем у неку резервну станицу, одем код тог руководства, разговорам са њима, упознају ме шта има, каквих проблема они имају тамо на терену. Гледам, они ме информишу како поједини проблем разрешавају. Ја пратим то, да ли је то у складу са Прописима и Законима Орагана унутрашњих послова, ако нешто одудара дајем сугестије шта се ту може поправити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у том смислу?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Само у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сугестије, само саветодавно?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Само сугестије, никаква наређења, никаква, ама баш никаква, само сугестије, ту сте пропустили, пропустили сте рецимо у некој, нешто сте радили, једну радњу сте пропустили она је јако битна, ако нисте обезбједили лице мјеста до увиђаја, направили сте велики пропуст јер не можемо доћи до материјалних доказа, и немојте то чинити више, убудуће ако вам се деси то реагујте, обавјестите овога, обавјестите онога, покушајте добити савјет и упутства како то да разрешите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сте саветима и упутствима одржавали јавни ред и мир?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам ја одржавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имовину, људе обезбеђивали?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, нисам одржавао ја нити би мого сам ја то урадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је Вама првобитно и прворазредно било одражавање јавног реда и мира?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Станицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заштита живота, имовине људи, то је Ваша била, да ли је тако?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је општи задатак Органа унутрашњих послова, и људи сви који тамо раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то значи и Ваша дужност била?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: И моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да, и моја. Наравно то су основни постулати рада Органа унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви први пут били на дежурству, први пут?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Могу Вам рећи али нисам сигуран, да је то могло бити негде крај априла, или неки датум почетком маја, први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам описати како је то изгледало, ко Вас позива, како то изгледа, пошто је то било првог пута?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Сједим у канцеларији, сједим за уређајем радио-станице, и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је са Вама?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па нема, ако неко од колега дође, па ми донесе кафу или доручак, али није ни требао да буде нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте потпуно сами дакле у дежурној просторији?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Дежурни требало би да буде сам, ако није сам онда ко има посао начелник и он се нађе ту, ради своје послове, за својим столом, а дежурни ради свој посао. Долази информација са терана, ако је битно забиљежим је, размислим и онда дајем повратна упутства шта треба да се уради, како треба да се уради. Ако је задовољан и ако су тако поступили, па нешто није добар резултат они ће ме поново информисати и рећи није то у реду било тако како сте нам сугерисали, ми имамо сад нови проблем. Е сад нови проблем тражи ново упутство, нови савјет, ново ангажовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли уопште је Вама било познато, пошто кажете да сте крајем априла '92.године први пут били дежурни,

да ли Вам је било познато да је у то време донета нека Одлука о повлачењу ЈНА из касарне?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не, ја сам генерално рекао, све оно тамо што је побројано, од Алије Изетбеговића, од не знам некаквог Територијалног штаба Републике, па Министарства Републике, па ово, па оно, па некакве одлуке предсједништва, па извештај, тако даље. Ни један тај докуменат ја очима својим нисам видио, а имате и доказ, јер нема мога потписа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није у том смислу ни овај Мехо Бајрић нешто говорио?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не, он није ни имао обавезу, видите, он је имао ту мене, имао је ове пензионере, имао је своје активне командире, он нас није информисао куд иде, ја не знам колико ћете ви мени људи вјеровати, али ја стварно нисам знао гдје је тај лоциран Оперативни штаб. Треба те људе који су ту на списку у том Оперативном штабу питати гдје су они били на локацији. Ја знам само да је више времена кад сам ја био на дежурству, више времена Мехо проводио вани негдје него у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је, на које време сте дежурали, по колико?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: По осам сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По осам сати?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јел то се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад се заврши дежурство, да ли сте Ви били у обавези да напишете уколико је било неких позива, да водите неку евиденцију?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Није постојала ту стриктна обавеза, знате зашто није постојала, није зато што је Мехо Бајрић имао ову мобилну радио станицу, и он је знао као начелник, као руководилац сам, индивидуално по својем неком навођењу да обиђе ову станицу, да обиђе ону и да тамо разговара са овим, да мало разговара са овим и ако је он тамо то обавио и добио нека документа, тај из те станице мене не обавештава о томе. Значи он има и изворне, директно изворне контакте, чак је имао па ја мислим да је чак имао и са оперативцима, са појединцима из тих резервних станица контакте. Све зависи шта је њега интересовало, који проблем га је интересовао, ако је нешто значајније и битније он би дошао и погледао у књигу, питао и позвао би тога дежурног да пита, да разговара са њим шта је то било, како је било, позови тога командира нека пошаље службену забелешку, нека пошаље извешај, нека пошаље депешу и не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у то време била Територијална одбрана?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Територијална одбрана из сјећања је постојала одувјек, али да ли је функционисала ја то не знам. Не знам, зашто не знам зато што ја никада нисам имао никаквих обавеза ни контаката са Територијалном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили код истражног судије да је тада у то време, да су органи унутрашњих послова били једина оружана компонента, па сте објаснили, Територијална одбрана није могла се мобилисати јер њихово наоружање је било бетонирано у неким објектима које је чувала војска и било је под надзором војске?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесам, тако сам рекао али нисам ја рекао то што сам ја био 100% егзактно уверен да је то тако, него су то приче. Приче између нас у органу унутрашњих послова, између командира, старјешина, између грађана и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су само биле приче?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Само приче у које ево повјеровао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви сад објашњавате, дакле било је прича, било је приче и о Територијалној одбрани, како објашњавате да уопште ништа нисте чули о повлачењу јединица ЈНА то ако можете мало да нам објасните?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: До 15. маја, дакле до оног момента кад ћу ја доћи на дежурство и замјенити господина Божу Зорића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам како је то било.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја нисам имао ни једне информације, ма баш ни једне информације да ће ту бити некаква сељаја, да ће војска излазити из Тузле, и ту што сам сазнао, сазнао сам само из пар његових реченица које је он мени усмено рекао. Ако сад могу се присјетити, али не знам да ли сваке ријечи, али од прилике рекао је ово: прије 2 сата у ову канцеларију долазио је Мехо Бајрић Меша, прегледао је овде, гледао је ове књиге дежурства и рекао је да је задовољан како то дежурство се одвија, функционише и тако даље и њега је замолио, односно наредио му да кад дођем ја на дежурство да мени пренесе да ја мало више пажње посветим раду и набројао је којих резервних станица.

Набројао је станицу Солину, па онда Брчанску Малту, па Нови Град I, па Сењак, па Славиновиће и тако даље и као разлог што ја то треба да урадим да посветим више пажње том раду тих станица, као наводно тог поподнева треба да се исели војска из Тузле. То је прва информација коју ја добијам и чујем и сада он не говори мени, нити ни он зна је ли то правац кретања војске или је то нека зона и задаци полиције који треба да обезбеде да војска безбедно прође и још је рекао да је он непосредно прије тога него што је навратио у канцеларију био тамо код тих командира, њихових помоћника и да је он њима лично дао

упутства да се не смије малте не ни мува чути када они буду, када буде војска излазила из Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада тог 15. маја када сте дошли на дежурство, колико је то било сати?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: 14 сати, ја сам дошао нешто, пар минута раније, то је пракса да се дође мало раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи Ви сте фактички заменили Зорића, је ли тако?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете при доласку значи у зграду МУП-а, да ли затичете некога испред зграде МУП-а, да ли је било неког другог обезбеђења. Уопште тај пут, јесте од куће долазили?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ништа се необично није дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте од Ваше куће, од Вашег стана долазили?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај пут од Ваше куће до зграде МУП-а да ли сте приметили нешто необично?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ништа се не дешава што би скренуло пажњу моме оку, нормална ситуација, нормална комуникација пошто је тамо школски центар, студентски центар и тако даље, дјеца иду у школу, грађани иду улицама нормално све функционише онако како је то и ранијих дана постојало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили да ли је било можда неког обезбеђења зграде?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не, ни у зграду кад сам улазио, све је нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све нормално?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Портирска служба на свом месту, наравно ја се њима морам, то је правило, морам се јавити представити се, ја имам онај папирић да сам мобилисан па им покажем, јер се тамо људи мењају не знају, неки нови су дошли не знају они јесам ли ја и ко сам ја и зашто ме мора да пусти у зграду, улазим ништа се не дешава, ништа ја не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кога затичете у просторији где дежурате осим Зорића?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Тамо је Зорић био, биле су двије дјевојчице једна плава једна црна, у једном углу овако ја сам у почетку помислио да су то рођаке Мехе Бајрића али знам да није кодекс понашања људи који раде у органима унутрашњих послова да доводе фамилију и не знам ја кога сам ја приупитао шта ће те цурице тамо. Неко је мени рекао да су оне, да су они чланови неке стрељачке дружине и ево да су ту негде као

наводно то је прича да су оне ту и ангазоване и послом, што је мене овако чудило откуд дјеца од 15 година, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико 15 година?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма нису имале више, то су цурице младе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чекајте ко Вам то каже, неко Вам каже да су ангазоване, ко ако је ту Зорић и ко још?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ту ће бити још и Цувај Златан, биће мислим да је Славуљица Никола, па не знам ко је још био, не могу се сад сјетити ко је, али је то био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ко Вам каже, значи само су они присутни, ко Вам то каже да су оне ангазоване?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да ли ми је Цувај рекао, да ли ми је Божо рекао, да ли ми је неко мимо њих рекао, не могу заиста бити прецизан ко ми је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли се Ви питате због чега су оне ту ангазоване?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па наравно да се питам јер није пракса да те непознате особе слушају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Што долази са терена, речено ми је као оне имају задаћу да обезбеђују улаз тамо у Окружни затвор и овај службени улаз где је овај капија, али ја нисам ништа видио да оне имају наоружање и биле су оне ту дуго чак су седеле ту у тој канцеларији где сам ја дежурао све до гранатирања Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али реците како да обезбеђују ако не видите наоружање?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите Ви остајете ту, Ви сте дежурни је ли тако?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви остајете са те две како кажете од по 15 година?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Видите мени је неугодно сада ако сам нешто тамо затекао да кажем ајде купите се и изађите, било ми је стварно неугодно. Поготово ми је неугодно због мог статуса, не знам ја шта је, ко је њих ту довео и зашто их је довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде опишите нам мало те две девојчице како Ви кажете?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Једна је плава, једна црна. Ову плаву је ова црна понекад назвала Нина и то ми је овако остало у сећању. Како се црна звала ја не знам. Оне су имале некакe своје разговоре једна на углу

тамо, сједиле су на патосу, понекад су се смијале, шалиле, ја нисам са њима комуницирао јер су оне мени биле непознате особе. Ја сам комуницирао са Цувајем, са Николом, не знам да ли је још неко био и то што сам комуницирао нису то били службени разговори, то су били онако обични људски разговори о спорту, о породици, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем, али како да обезбеђују? Зар Вам није било то мало чудно ако треба да обезбеђују, а Ви кажете немају наоружања, како на који начин?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немају, нисам хтео да се упуштам зато што ја нисам одговоран за њихово присуство ту нити сам им ја дао било каква упутства и задаће и онда се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу биле у некој униформи?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били у униформи?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, у цивилу, само сам имао ознаку ону коју је носила полиција и имао сам читаво време рата нисам имао ништа, никакво наоружање изузев службеног пиштоља који ми је поклоњен кад сам ишао у пензију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Цувај Златан био са Вама све време или је он у неком моменту отишао?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Дуго је био, а колико је био стварно не могу да се сетим, али дуго је био. Дуго је био, ја мислим да је био и кад је гранатирано, то се сјећам кад је гранатирање било онда смо се уплашили ситуације и полијегали смо онако по поду, јер су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, после ћемо реците само кад Вам је пренето да је Меша рекао да обратите пажњу на неколико ових резевних станица, ратних станица па сте побројали које су то станице, сад мене интересује како Ви то да обратите пажњу, шта Ви то треба да урадите?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То се подразумјева да их чешће назовем, да их питам имају ли проблема, каквих проблема, да ли им треба каква помоћ, чија помоћ, ко им треба да дође и тако у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 14 часова, од кад сте Ви ту да ли сте звали те командире тих станица?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Мислим да јесам, мислим да јесам и мислим да није било интересантних сазнања негде ће та сазнања, прво ће бити неко сазнања негде иза 14 часова јавља се једна особа и каже: ево војска се вратила са пута поново у касарну, ја кажем ко то мени преноси, каже: нисам у ситуацији сад да ти кажем ко преноси, али преноси ти радник органа унутрашњих послова, нисам у позицији да ти се представим. Питам га, ајде добро ако нећеш да се представиш зашто се војска враћа, каже питања је некакво оружје Територијалне одбране које је наводно

чувано у кругу касарне које је војска покупила и повезла са собом и каже овде су сада ту присутни неки представници из општине и из полиције, разговара се тамо о исходу тога ја ћу те информисати накнадно, мада ја ту накнадну информацију нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле добијате информацију да се војска вратила у касарну због свега овога што сте навели разлог?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви зовета Вашег надређеног да га информишете, Ви сте ту, Ви сте дежурни, Ви још треба да обратите пажњу, да ли га информишете шта се то дешава да ли може опет нешто да се догоди?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па наравно да га зовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не добијам ја ништа, не добијам га и дуго ћу се после тога, кад после будем добијао ова интересантнија обавештења да ћу се дуго знојити и мучити да га добијем. Једноставно немам никаквих могућности јер ја њега треба да добијем са фиксне станице на његову мобилну станицу, али се он не јавља, не знам гдје је, не знам шта је. Прави проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које би то време било када је Вама јављено како кажете неки глас Вам јавља да се војска вратила у касарну, које би време то било од прилике?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па то је оријентационо негде било одмах негдје иза 14 сати да ли је прошло 15 или 20 минута не знам које је то вријеме тачно јер нисам заиста нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Цувај Златан је и даље ту?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава, да ли Ви опет имате неке позиве, испричајте нам мало како је испричајте нам то Ваше дежурство тога дана?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Онда ми настављамо, ја зовем Мешу не јавља се, питам да ли ви људи знате како сад може да се добије, гдје би он могао бити сада, неки кажу он је тамо у предсједништву, други кажу отишао је у обилазак неких станица, свако има своју причу. Да би негдје око, иза 18, можда 18,30 и тако даље добио обавештење да војска пуца. Е сад то је већ била озбиљнија ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас обавештава?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Обавјештава ме исто тако једно лице, ја нисам могао препознати који је глас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте је ли уобичајено дешава се тако нешто.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Дешава се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви не знате ко би могао Вас да обавести.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Уобичавано је то и у мирнодобским условима ако је неко у некој позицији, ако је тамо рецимо на капији и тако даље и не може да се идентификује он једноставно се не представља јер претпостави да и други слушају. Каже да војска пуца, е сада мене занима зашто војска пуца, на кога пуца, како пуца, објасни ми то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Ви чујете пуцање?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не објашњавам и то сад и сад ја прилазим прозору, идем прозору и понекад чујем час рафално час појединачну паљбу и претпостављам да је то пјешадијско наоружање и опет журно идем према станици тражим, окрећем, мучим се и тако даље, зовем Мешу. У томе док ја окрећем и тражим Мешу долази и друго обавештење, ја сам убијеђен али ево неки кажу да није, ја сам убијеђен по боји гласа да би то могао бити Пашага Мехић који је био командир резервне полицијске станице Нови Град I, али то је непосредна близина раскрснице Брчанске Малте и он сад још гору вијест преноси. Он каже да војска пуца по грађанима и објектима, а грађани наводно изашли да гледају то са балкона, са тераса да гледају како војска иде и да војска на њих пуца. И сада ја помало се губим и нервоза ме вата, немам не знам како ја сада шта да им савјетујем. Морам прво да питам Мешу, морам његово одобрење да имам и ја зовем Мешу, не иде, не иде, у једном тренутку нагло отварају се врата, а тада ћу добити и ово треће обавјештење и то треће обавјештење кад Меша улази чује га и он јер прилично је гласна она станица, каже: војска пуца по припадницима полиције и онда мени Меша како улази онако журно коракком, млатара оном својом станицом руком, каже: «кажи им да сам ја наредио да на ватру одговоре ватром». Како је он тако се на мене издерао, а није до сад то чинио, мало ме и уплашио и ја сам дохватио онај микрофон и то његово наређење пренио некоме, не знам ни ја ко је слушао. Рекао сам Мешина је наредба на ватру одговорити ватром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте ако Ви имате само саветодавне функције тог типа функције, обавезу, дужност, назовите како хоћете, како сад Ви такво једно наређење његово Ви преносите?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па он је ту сада, он је сад ту предамном, он предамном само што није дошао да ми отме онај микрофон и строго ми је тако наредио да то пренесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: И није он сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је рекао «нареди кад ти ја кажем», је ли тако?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Кад ти ја кажем пренеси моје наређење ватром на ватру одговорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте «нареди кад ти ја кажем и ја сам онда једноставно узео микрофон и рекао сам на ватру узвратите ватром».

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Он је казао «кажи им да сам ја наредио».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте тако рекли код истражног, рекли сте «нареди кад ти ја кажем».

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Можда сам пропустио. Од прилике је рекао «кажи да сам ја наредио».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте Ви схватили?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Тако сам ја схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у том моменту помислили, Ви наређујете, значи да се одговори ватром, да ли Ви знате ко је у тој колони, да ли ту има санитарских возила, да ли има, шта све може да се догоди у таквој једној општој паљби?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Кад би вам неко свезао очи и питао где се ја сад налазим, ја не знам да ли би ако ме нисте видјели да ли бисте знали. Прво локација гдје је та лоцирана дежурна станица, са леве стране је велико брдо, само је са десне стране једна улица проходна и кад би изашао требао би километар и по да изађе на некакво брдо па да то посматра, али нисам ја на брду дежурао, ја сам дежурао у простору затвореном. Ја ништа то не видим ни ко је ни како је ни ко отвара ватру, ни ко треба да узврати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас замолити само да погледате ову скицу и да нас мало упознате са тиме где сте се Ви налазили ако можете да се снађете на овој скици где се налазила Ваше зграда где сте Ви дежурали, просторија, прозор где гледа и мало нам прокоментаришите ову скицу? Значи прво нам обележите зграду у којој Ви дежурате, зграду МУП-а?

Да, изволите. Ми то имамо у судском спису, молим вас. Колега укључите микрофон ако имате.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Колегинице одбрана Јуришића наравно има примедбе на начин на који Ви њему постављате питања, Ви сте га питали да ли он зна да у колони има људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Он вама никад није рекао да је казао отвори ватру на колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао али ја га питам да каже, а друго примедбе можете кад ја завршим колега. Знате.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Наравно ја ћу оставити примедбе, а сада Вам дајем обавештење да одбрана има повољнији материјални доказ, истинитији материјални доказ поводом питања које Ви сада постављате Јуришићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала лепо, али сада да видимо шта ће окривљени да нам каже, ми ово имамо у судском спису и наравно да ако не одговора ова скица, Ви ћете рећи не одговара ова скица оном стању.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ова је боља, али ја могу и са ове ако Ви видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ово је јако ситно то би требало.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ако ви видите овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви прво погледајте ту скицу коју ми имамо у судском спису.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да ли видите где ми је прст сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете овде до ове документ камере, молим Вас и да ли уопште одговара том стању у Тузли, да ли је то тако, ове улице које су означене и све? Ако Вам не одговара реците да имате примедбу на ову скицу.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Имате крајњу тачку на левој страни где је МУП, а немате уопште тамо где је мој стан или одакле ја долазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли није. Да зато кажите ако то није то, не одговара Вам, да видимо другу мапу. Да ли ова мапа може, исто је скица.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Председнице питајте да ли је ово мапа идентична, можда ми Вама потурамо доказе као што је овде доказано да вам тужилаштво потура неадекватне доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да потура, ево и Ви сте ми доставили ову скицу видим печат фондације «Истина правда помирење» Тузла, ово је такође, па не видим зашто, не разумем.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Председнице ја Вас молим да Ви питате тужиоца да ли је то адекватна скица јер тужилац води истрагу у овом предмету више од 4 године и тиме се поноси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не овде нам је меродавно да нам окривљени каже да ли Вам одговара ова скица, ево погледајте и ову што имамо, дакле ја Вама само оно што имамо у судском спису, ја Вама не могу ван тога.

Господине Јуришићу хоћете само молим Вас да погледате поново ову скицу, овде има један Х означен, Маршала Тита улица видите, па Х, хоћете рећи само шта је то, јесте то Ви означили или је то тако? Не знам шта је.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је локација. Не то је локација зграде МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то локација зграде МУП-а?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесте. Јесте, то је дакле угао између Титове улице и Ђуре Ђаковића, али се он не види само мали овај крајичак се види са леве стране, а онда ово горе иде изнад је улица односно ова је Маршала Тита доња, а изнад је Славка Мићића, па се она наставља на улицу Маршала Тита и имате други тамо X где се секу улица сад ова улица добила је друго име Армије Републике БиХ и Маршала Тита где се сјеку, то је раскрсница та на Брчанској Малти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли Ви можете са прозора да видите ту раскрсницу?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма ни говора, ни говора. Ма не могу да видим следећу улицу зато што су одмах иза Ђуре Ђаковића стамбени објекти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то високи солитери?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу високи солитери?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма нису солитери, али јесу високе зграде, не знам сад три, четири спрата, тамо је Радио Тузла, она је једино у приземљу. Нема ни говора да се то може видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, та скица одовара, је ли тако?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па да, само немате овде ја не могу сад на овоме показати ту где је мој стан. Мој стан је овамо још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћу Вам дати још једну скицу, дакле све што је у судском спису, ништа не могу ван да Вам покажем. Ево погледајте, доста је ситно, погледајте ову скицу.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Горе још два пут, једном или два пута је даље мој стан. Само мало да се овде снађем. Ако Ви видите сада ево овде ћу ја заокружити један круг гдје је мој стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ево само да покушам наћи и ово гдје је МУП. Јединица вам је мој стан, а двојка је гдје се налази МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљена Ваша зграда од МУП-а?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Мени треба пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само да потпишете.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Никад нисам мјерио зато што сам често ишао и волио сам да идем пјешке ради здравствених разлога. Најжурније кад жури максимално 20 минута ми треба. То је више од километар и по, два километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви кажете пренели сте ову наредбу?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пренели сте наредбу?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесте пренио, понављам пренио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пренели, тако сте и рекли, тако и цитирам Вас. Шта се дешава након те пренете наредбе и након тога што Ви чујете пуцњаву?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Настао је један интензивнији прасак, опет претпостављам да је оружје пешадијско, али не знам, не видим јер по звуку то закључујем и не знам колико он траје да ли 10, 15 минута, дуго траје и онда настаје тајац, а ми онда који смо били унутра изузев ових цурица идемо прозору, Цувај, ја, Никола, идемо ка том прозору и ухо отварамо да то боље чујемо. Да ли је прошло пола сата, 40 минута заиста не могу бити прецизан и онда су настале јаке експлозије, тамо се чује бум, нешто што личи на експлозије мина, неких јачих експлозивних средстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде ове две девојке?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове две девојке шта раде?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Сједе још увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седе?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Сједе још увек и нешто причају, шта причају ја не знам, своје ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас након престанка, кажете колико је трајала од прилике пуцњава?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ово експлозије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Експлозије и то?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па оне су скоро трајале близу до 21 сат иза тога, да је трајао и да ли ће се подударити то тамо још експлодира кад долазе сада гранате, однекле се бацају на Тузлу гранате и падају ту негде око објекта МУП-а, зграде. Е сад су страшне детонације, страшне и оне су нас толико уплашиле да смо једноставно полијегали по поду и сваког часа смо очекивали да нешто, да падне нешто на нас, на зграду. Колико је сад то трајало, колико их је бачено немам појма, али знам да је сигурно више од 5-6 комада бачено, таквих експлозија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога, шта Ви кад устанете?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: И онда је затишје. А настала је, кад су почеле те гранате и кад је ова пуцњава или експлозије једна јако тешка ситуација у канцеларији, прво од мене ја сад себе у каквом сам психичком стању био. Једноставно смо сметени, изгубљени и ја не видим, чак не видим када из канцеларије излази Меша и Будо, не видим то, питам знате ли ви, нико не зна, никоме нису казали куд су отишли, шта су отишли и сада је мени још потребнији Меша него први пута, још

ми је потребнији, шта је то тамо, треба тамо да се можда неко и пошаље, можда неко да оде и тако даље. Њега нема, нема га за живу главу, окрећи, окрећи, мучи се, не иде па не иде и онда ја се сетим тамо има именик дежурства предсједништва општине, нађем тај број и окренем и срећа моја да сам одмах добио Селима Бешлагића на везу. То је био председник скупштине Општине Тузла и председник предсједништва. Селим ми се јавља и ја кажем Селиме драги Селиме, знаш ли ти где је Меша, куд је отишао, шта да радим, што ми се не јави. Ево сад ће и 22 сата мени нико не долази, мене нико не мења, мене Селим, што се тиче Селима он мене тјешу и изузев тих утјешних речи он мени ни на један мој одговор не даје прецизан, на моје питање не даје прецизан одговор. Дође Меша, дође брзо и тако даље, то је мене у једном тренутку изиритирало да сам ја ван себе почео да урлам, вичем и да кажем, да претим једноставно да ћу ја напустити ту канцеларију и то дежурство и да ја одох кући јер ја немам ја ту шта да тражим. Прво што је истекло моје дежурство, друго ја сам пензионер, шта мене брига даље нека преузима онај који је одговоран за ту. Меша је рекао немој Илија, смири се и тако даље у том смислу и на томе се завршио разговор са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили код истражног судије да сте покушали да нађете везу Кризног штаба?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја сам мислио на Селима јер знао сам да је Селим у предсједништву и да би то требало од прилике, прецизније је ово што сам сад рекао да сам тражио адресу дежурног у предсједништву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ово није тачно?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте изјавили да сте покушали да нађете везу Кризног штаба?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па мене је истражни судија питао да ли ја знам ко је у Кризном штабу, ја сам рекао ја не знам ко је све био у кризном штабу, али претпостављам да је то морао бити Селим Бешлагић као председник скупштине, да је морао бити не знам Авдић као председник извршног одбора и тако даље и набројао сам неке људе које сам спомињао и споменуо сам неког Србина, нисам знао тада да се сетим имена то је био Бранко Перић. Ти људи могу бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јуришићу, овде Вас није питао ништа истражни судија, Ви сте у неометаном излагању то спомињали. Дакле, не на питање истражног судија, као што сам Вас ја пустила да изнесете Вашу одбрану.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, прије тога је мене истражни судија питао да ли ја зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, у Вашем неометаном излагању, управо сад како сте првобитно изнели, Ви сте рекли покушавам да нађем везу Кризног штаба, а ја нисам знао где је он смештен тај Кризни штаб, јер су мени рекли да они нису у старој згради општине и онда крећем по папирима.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле кажете Ви сами без питања истражног судије.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у то време постојао Кризни штаб, да ли Ви знате о томе?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ако је 04. априла донешена одлука да се формира, онда је логично да је он дјеловао, да ли је стварно дјеловао ја немам егзактно увјерење, али имао сам убјеђење да је дјеловао, а увјерење ја немам, како ја не знам да ли он дјелује и ради и тако даље. Неко је то показивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али како ово сад да схватимо да покушавате да нађете везу кризног штаба, је ли то било Ваше уверење?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма моје увјерење је неко било, без егзактног доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви после се питате зашто нису дошли да Вас замене ако је Ваша смена у 10 сати?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па питам Селима кад ми се јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Селима, да ли он зна, јер ја претпостављам, шта сам ја претпоставио ја сам претпоставио да је Меша стално у контакту са Селимом и да Селим практично зна у сваком моменту где се Меша налази, јер Меша би требао њега да информише шта се дешава на општини коју покрива и села, јер и Меша по органу унутрашњих послова покрива ту општину. Па знаш ли гдје је, не знам, кад ће доћи не зна да ми каже, у ствари имам дојам да неће да ми каже. Доће, доће, то су неодређена питања, кад ће доћи више и онда сам ја рекао да ћу напустити то мјесто и истекло ми је дежурство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас зову командири станица након свега тога, да ли Вас зову, да ли Ви ступате у контакт са њима да чујете шта се то догодило?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је оно најгоре што се мени десило у животу и што ја стварно што је мене уздрмало кроз психички, ја зовем да видим шта је се то тамо дешава на Брчанској Малти, нико, зовем једну станицу, зовем другу станицу, зовем трећу станицу, зовем четврту, нико се не јавља или су они били заузети пословима или су једноставно се

разбјежали из тога центра дежурства. Ја не знам који је разлог и то је мене иритирало да више ја сам изван себе и извикао се на Селима иако то није манир мог понашања, комуникацијски ја се тако не понашам али ме је то избацило из такта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И наставите шта се даље дешава, кад Вам долази смена?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: И сада је пошто су оне гранате пале, град је замрачен, ја размишљам ако кренем како сам рекао Селиму да ћу напустити мјесто, велики је ризик да се крећем улицама замраченим до мога стана. Не знам шта ми се све тамо може десити, шта ми се може десити у првој улици, то је један разлог и други разлог пролази ми кроз главу па могао би ја због тога што напустим то дежурство да се свале кола, сломе кола на мени да сам дезертер, да сам ово да сам оно и да будем одговоран за оно што не би требало да будем одговоран и немам храбрости да напустим и ја остајем у канцеларији, шетам. Више нервозан не знам шта ћу, немам са ким више ни да комуницирам, остао сам сам. Нико не долази, колико прошло је пола ноћи, могло је бити и 02, опет отварају се врата те канцеларије и видим улази у канцеларију Мухамед Бркић кога смо ми из миља звали Брко, он је сав тотално уморан, никакав, видно уморан, нерасположан, насекиран, неиспаван, ја га нешто питам а он ништа ми не одговара, само ме моли и ставио ми је до знања да је он мене требао да замени у 22 сата али да није из неких објективних разлога могао доћи, да ја њему то опростим и да ако могу икако да се стрпим и снађем снаге да останем даље ту дежурни да он сат, два одспава у сусједној канцеларији, обзиром да је он био старији 6 година од мене поштујући његове године, ја сам то учинио и остао сам ја даље. Остао сам све до пред само свитање, да ли ће то бити 03 или можда раније или касније сад није битно, али први они знаци свитања, опет се отварају врата, сад улази Меша Бајрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците пре него што је ушао Меша Бајрић?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Брко је отишао спавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је отишао спавати, да ли сте Ви негде свратили у неку другу канцеларију, да ли сте?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са неким водили разговоре?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Док је била она прије тога, то није тада било, прије тога ја сам покушао да, да ли то у оној нервози да прођем ходником, да дођем тамо до прочеља и видим у једној канцеларији чује се неки жагор. У тој канцеларији је био тада руководилац сектора Службе државне безбједности и неколико оперативаца. Тај човек је из Калесије дошао, ма није добро али морам да кажем да ја и он нисмо

били на таласима уопште због тих политичких одредења, ја сам њега професионално питао да ли ви људи знате, јесте да радите у државној безбедности, да ли знате Ви шта се то тамо догађа у нашем граду, он је овако дрско мени рекао «ма нема потребе ми тебе да упознајемо око тога, ти си левичар шта ћемо ми тебе о томе информисати» и онда ме је то још више увредило онако и рекао сам добро не мораш. Затворио сам врата и онда се вратио у своју канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било после поноћи кажете, после 2 сата, дакле ако је дошла Вам замена после 2, је ли тако?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не, после 2 сата је дошао Бркић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и отишао је да спава и Ви сте отишли овамо?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто тек сад одлазите?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не одлазим ја још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сачекајте, зашто тек сад одлазите код овог Вранчић Хазима да питате шта је ако знате да је државна безбедност.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па вјеројатно из нервозе више не знам шта да радим, да ли има ко да видим у канцеларији да се и ја посаветујем. Како да ја остајем тамо јер сами сте, непријатно вам је једноставно бити тамо сам и онда сам покушао да видим да ли зна нешто ту, да и ја знам шта се то дешава у граду, не знам. Зато сам отишао тамо и онда још брже се вратио јер сам «нагазио на мину».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете чисто неко објашњење да дате како је могуће, дакле треба замена да Вам дође, све ово што се дешавало десило се, човек одлази да спава, одлази да спава, десило се малтене кажете рат је у Тузли, како је то могуће? Ви преузимате фактички и друго дежурство?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па пазите, он није био уопште расположен да разговара са мном, да одговара на било које моје питање, ја то видим да је он уморан и да он не жели то једноставно са мном да разговара и каже дај пусти ме да одспавам, видиш какав сам. Физички нисам спреман, нисам ни за шта, дај ме да се одморим бар сат, два, па ћу те онда доћи ја замјенити и биће времена за причу. Ја сам поштујући његове године то и урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молила бих режију само да нам на мониторе прикаже судницу.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа режији се само обраћам.

Добро, и кад.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Могу само још мало воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да направимо паузу једну да се одморите?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, нећу него ми се суше уста пошто сам дијабетичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо у сваком случају паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању 25 минута ради одмора.

Настављено након паузе ради одмора у 12,15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви смо ту, је ли тако. Јесте се одморили мало господине Јуришићу?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да наставимо. Добро, Ви сте, стигли смо сад до момента када Ви одлазите својој кући. Када је то било, то је било сутрадан је ли тако?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја сам рекао од прилике 03 кад се Меша други пута појавио у канцеларији и кад је рекао мени иди ево ти моје возило и мој возач нека те одвезе кући, одмарај се и немој долазити док те ја не позовем. Одмарај се док се не одмориш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је тај разговор био између Меше?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Питао сам ја њега, шта је знаш ли, немој о том да разговарамо, о томе ћемо сутра. И једноставно ту ме пресјекао и ја нормално почињем и сам се тако понашати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви неки разговор водили са возачем кад сте сишли?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не. Никад нисам имао обичај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтела сам да Вас питам како објашњавате ситуацију, Ви силазите, узимате возача, одлазите кући а чули сте и рафале и појединачну паљбу, све је грмело, запраштало, тако сте описали како је било у Тузли, у тузли је рат и Ви тако одлазите колима

са возачем не питајући ни где се пуца ни да ли је безбедно, како Ви то објашавате да тек тако силазите и крећете кући?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Видите како објашњавам, ја сам мој посао дежурства одрадио и обзиром да ја нисам такав старјешина, нисам овлаштен за нешто, мене сад не интересира даље шта ће ко да ради, има о томе ко други да води бригу. Мене пушта се на одмор и ја идем да користим свој одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ја Вас питам људски, не мислим то, него људски чисто знате излазите а све се десило то што се десило у Тузли, а Ви неометано излазите?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Када ми је све непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам о чему ја онда да размишљам, све ми је непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте записали овај догађај у књигу дежурства?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам записао, питао сам Мешу да ли да га запишем, рекао је нема потребе јер ја сам већ био у тим станицама и ја сам већ прикупио податке који су мени потребни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ако буде требало писати, писаћемо и остало је неодређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И којим путем одлазите кући?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Извините молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Кад сам ја њега питао да ли то треба записати или не, па не знам шта да запишем кад не знам шта се тамо дешавало, како ћу да запишем. Реко нема потребе да пишеш ништа, записаћемо ако треба, ја знам ја сам био тамо, ја имам информације, ја ћу то поднети ономе коме треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одлазите кући, то је било кажете у јутарњим тим сатима, да ли нешто примећујете необично у граду, да ли сте нешто имали прилике да видите на путу до куће?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Извините госпођо председнице већа, ја сам био толико уморан да не кажем неку рјеч ружну да чим сам спустио се на кревет и заспао као заклан, ја сам стварно био преморен, ја сам тврдо спавао ништа не примећујући јер сам ушао у мраку у стан и не знам, ништа нисам видио, још је мрак оно био. Спавам и ујутру ме пробуди онај звук авиона који је надлетао град, то ме тргло препао сам се, не знам шта опет је нака нова ситуација не знам шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би био који датум, 17.?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је већ 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 16.?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: 16. и видим ја у хаустору комшије и тако даље коментарише се, чујем да коментаришу као ово је ваљда још једна колона излази из Тузле. Ја то примам здраво за готово, не коментаришем ја са комшијама, немам шта да коментаришем око тога, него поподне ћу чути на радију и видети на телевизији саопштење да је изашла та колона и да је све било у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта се после тога дештава? Одспавали сте, јесте кренули негде, јесте изашли на терен, обишли командире тих ратних станица?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, то моја задаћа није била, нити је то ко практиковао нити ми је ко то наредио. То моја задаћа није била, то нисам радио, него јесам покушавао да видим да ли ја треба да дођем пошто ми је Меша рекао о томе ћемо сутра, па да он неће скупити нас тамо и информисати нас нешто, можда нешто и дати нам неких послова и задатака, међутим мене у два наврата сам позивао и увек су ми одговарали да не треба долазити јер је Меша наводно неодложно одложио тај састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да Вам то није био задатак, нити сте имали такву обавезу да обиђете те терене и то?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али код истражног судије Ви сте баш децидирано рекли, имао сам прилику и обавезу да понекад у својој функцији те оперативне групе обиђем терен и сагледам безбедносно стање на том локалитету, дакле да ли сте обилазили било кад са ратним станицама?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То нема везе са овим датумом. То су послови које сам ја радио и после 15. маја и прије 15. маја, то су они редовни послове које сам имао али то нема везе са овим датумом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сте причали у овом контексту, знате зато Вас ја питам кад сте описивали да је било 45 месних заједница па сте све говорили ко је где био, 3-4 активна по тим месним заједницама, па остало су били резервисти и сад настављате и говорите о томе и зато Вас и питам, знате.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Оппростите молим Вас, Ви мене сада питате кад сам се пробудио што нисам отишао тамо, то што ме сад питате нема везе са тим датумом, не ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кад се ово онда односи?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То се односи на прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви обилазили терен и сагледавали безбедносно сање?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То се односи за месец април, после 15. маја, у јуну, јулу и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте уопште после тога, значи завршило се све то, да ли сте накнадно нешто јер ипак сте Ви били дежуран ипак се догодило то што се догодило, да ли сте накнадно направили неки извештај?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Није ми нико дао задаћу, није ме нико позивао на то, нико ми није наређивао да то урадим, ја то нисам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је уопште било познато да се припремао терен за излазак војске из касарне?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па рекао сам Вам да ништа нисам знао до онога тренутка кад сам дошао на дежурство и кад ми је господин Божо Зорић рекао оно што је њему Меша пренио да ме упозна, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа више?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ништа ја више нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде кажете «мени је речено, мени је Зорић рекао да ће те јединице на тим станицама које су лоциране уз трасу где се војска кретала, да ће та полиција бити распоређена да не би из дубине било каквих провокација од правојних снага.»

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То су претпоставке, јер полиција је требала да обезбеди несметано, оно како сам ја шта сам ја добио као информацију, претпоставка да је полиција добила задатак такав да мора колона изаћи безбједно и има ја мислим и да ли сам то рекао ја или неко други, помиње се да се није смјела ни мува чути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је била само Ваша претпоставка?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Само претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве нити грађевинске припреме нисте видели?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, ма не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите оне јежеве постављене?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: У оптужници стоји да сам ја имао накакв план, по неком како је названо тамо перфидан план и тако даље. Па треба тужилац да поднесе као доказ да видимо гдје је тај план, ко га је правео, како изгледа тај план, ја га нисам очима видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је било познато да су били постављени неки јежеви?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Гдје су постављени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам ја то рекао да су постављани јежеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, не нисте рекли, ја Вас питам да ли Ви знате да сте имали прилике да видите?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па то командир полицијске станице за безбједност саобраћаја много више зна јер он је био са војском заједно, са војним лицима на обезбеђењу тих пунктова јер он може меродавније о томе да говори, ја нисам стварно нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овог 15. маја да ли сте имали прилике да чујете да је уопште било пуцања на војску?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: На војску?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на касарну?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије такође сте о томе говорили на његово постављено питање да ли је било спорадичног пуцања на војску тог дана 15. на касарну саму, Ви кажете бићу искрен што се тиче тог пуцања, било је њега и пре 15. маја када јединице иду према хрватском ратишту и тако они из колоне увек неко опали?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па видите нешто. Није на војску, колоне су и прије и после 15. маја пролазиле често кроз Тузлу, ја да будем хиљаду посто сигуран ја нисам имао ни потребе ни интереса да ја сада трчим тамо да то нешто гледам и стварно то нисам могао видети, а све што сам сазнао, сазнао сам из прича грађана или из средстава информисања и зато сам оно поменуо да је било неко на џамију пуцање. Ја сам то само чуо, ја то нисам видио, нисам могао видети а нисам имао ни потребе. Пазите што то мене интересује кад ја имам свој живот, своју породицу, своје проблеме, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми Вам морамо то питање поставити.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вам морамо поставити то питање, наравно и као остала питања јер ту смо да разрешимо колико је могуће ову кривично правну ствар. Разумете.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас даље, да ли сте имали прилике да видите постављене неке џакове песка, нека митраљеска гнезда?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то нисте видели?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да у моменту када сте пренели наредбу да се на ватру узврати ватра, где се налазе ти људи, где су распоређени ти људи који треба да узврате на ватру ватром?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па како могу знати кад сам у затвореном простору и да нисам био у затвореном простору није се то оптички могло видети обзиром на конфигурацију земљишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте претпостављали, могли сте да претпоставите?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ако ми каже да треба да обратим пажњу на рад Солине, па Брчанске Малте, па Новог Града, па не знам ни ја, могао сам да претпоставим јер знам, нисам толико бена живим у том граду да не знам где је касарна «Хусинске буне» и ако се сели војска знам да треба, нема другога правца да изађе. То је претпоставка моја, могла је она ићи и у другом правцу да ја не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Вама уопште познато након свега тога, да ли сте имали прилике после да чујете у неким причама шта се десило са том војском колико је било убијених, колико је било рањених, да ли је било на страни да кажем овој другој страни било повређених погинулих? Да ли сте чули у некој тој причи, у неком разговору?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Свашта се могло чути, разних верзија, разних прича, разних да ли су исконструисане или нису и тако даље. Заиста ја као ја тешко могу поверовати у било коју јер су све малтене контрадикторне. Ови кажу овако, они кажу онако, а ови овако и дан данас, ево сад у овом тренутку кад сам исчитао ових неких папира како сам гледао, опет нисам сигуран да ли је то то. Да ли је тај број, да ли је то, да ли је, али оно у шта сам сигуран што сам могао видјети по посмртницама које су биле у ходнику МУП-а било је погинулих и рањених, односно нису видјели се рањених, али били су погинули тамо на оним посмртницама унутра у згради и из тога извлачим нормално закључак да је било и ових мртвих полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште имали прилике да видите у граду снајперисте? Дакле говорим све за овај период.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Очима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Очима никад. По причама, боже мој прича је било свакаквих, ратно је стање, ево узмите само ситуацију у Београду синоћ па сад каквих прича све има. Мислим тешко је у све то поверовати. Ја нисам човек који може да каже нешто што није видио, што није директно чуо, то је мој карактер такав, ја нећу изван тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам поново да Вас вратим на ово када сте рекли да сте чули један непознат глас да Вам се јављао, па сте говорили

о томе да сте претпоставили да је био Пашага Мехић, командир ратне полиције Нови Град, дакле она која је обезбеђивала сам центар раскрснице, а трећи вапајући шта да радимо војска пуца по нама је глас Кадре Пекарића, Ви кажете да је био он?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па ја у односу на Пашагу, Кадру сам више познавао. Кадрина супруга је са мном студирала и знао сам тог човека и био сам скоро 99, ево неки проценат нисам сигуран да је он, али по боји гласа јер није први пут да смо ми разговарали, по боји гласа ја сам то закључио, нисам видио њега, можда и није али ја кажем да сам ја претпоставио да је он то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили о томе да чим сте чули пуцњаву да сте одмах тражили број телефона председништва, код истражног судије сте говорили то сам Вам и предочила о Кризном штабу, па сте даље на питање какав је однос између тима који дежура и Кризног штаба да ли је као Кризни штаб неко више тело, па сте Ви се о томе нешто се изјашањавали, дакле и даље говорите о Кризном штабу?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Док нисам добио у руке одлуку која је егзактан докуменат ко је члан Кризног, а ко Оперативног штаба ја нисам имао сазнања ко су људи ни у Кризном штабу ни у Оперативном штабу, а кад сам прочитао и видио имена онда ми је било све јасно и онда сам се увјерио хиљаду посто да ја нисам био члан Оперативног штаба оно како ми се наводи у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви онда сматрали да је Кризни штаб неко више тело у односу на Оперативни штаб?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете то да објасните?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па не могу, ја нисам о томе одлучивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, је ли можете да објасните како је значи тај Кризни штаб био као неко више тело и на постављено питање Ви кажете наравно.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па ако хоћете приватно мишљење ја мислим да је Кризни штаб изнад Оперативног штаба, а зашто то закључујем, закључујем из оне тачке 8 и 9 оне Одлуке, гдје каже шта треба да ради ко има командну функцију у Оперативном штабу и која је његова надлежност и шта треба Оперативни штаб као цјелица да ради. Значи Оперативни штаб из Одлуке се види да је био подређен Кризном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте добили пренету поруку Мешину од стране Зорића, да ли Вам је прецизно рекао пут којим ће војна колона проћи?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, ма није ни он знао, он је мени рекао само обрати пажњу на ове станице, откуд је он знао, ја претпостављам да није знао њега треба питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете мени је пренео Зорић који је то правац, касарна, раскрсница Брчанске Малте, Славиновићи, Симин Хан, Бијељина, преко Бијељина за ову трећу Југославију.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то што сте изјавили код истражног судије то сад кажете да је претпоставка?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Само претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ако је то претпоставка кад Ви то претпостављате, у том моменту претпостављате или кад?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па размишљам ово кад сам наставио дежурство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте наставили дежурство?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Размишљам да ли је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате тачно ко је ишао да преговара из тог Кризног штаба?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам, не знам ни да је преговарано ни шта је преговарано ни ко је преговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште ту добили неку обавест, да ли сте чули?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма нисам. Па кажем вам није било потребе да мене неко о томе информисе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете добио сам обавештење да је испред полиције био Меша Бајрић и Мухамед Бркић, а ко је из Кризног штаба ја не знам?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Тај који се јавио је рекао да имају представници некакви из МУП-а и из општине и да они разговарају око онога повратка и да они тамо усаглашавају зашто се колона вратила и да ће те послове они тамо завршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште имали сазнање да се неко у колони налази, неко од ваших рецимо или да предводи колону или да је у колони као неко обезбеђење?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ни претпоставке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то Вам није пренето?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам имао ни претпоставке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам шта да изјавим, не знам шта Вас занима, од 17. се поново наставља нормалан рад. Ја не знам кад је формирана Армија, Армија преузима своје послове а МУП се враћа и

искључиво радимо по пословима органа унутрашњих послова. Е сад било је ту, Меша је правио те неке да назовемо условно рокаде, мјењао је саставе руководне, мјењао је људе, некад је неко можда неспособан тамо за армију да ли је рањен, није довођен је у полицију и обрнуто они који су били непослушни или нешто нису урадили како ваља ишли су у армију и тако. То је то и онда кад је то све завршило '95. године ја у фебруару '94. године мене је то посебно изненадило, Меша је мене једноставно шутнуо, раздужио из органа унутрашњих послова и ставио ме на располагање Армији БиХ и тамо некаквим резервним јединицама које треба да припремају ровове као оно за војску, срећа да нисам ја имао. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на којој сте после функцији били?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После на којој сте функцији били?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: После сам ја био на радној обавези, обављао сам послове у раду Мјесних заједница. А онда од 2000.године, од октобра пошто су оно били избори, изабран сам за вијећника и онда стицајем околности вијећници су мене изабрали за председавајућег и до 2004.године, до октобра, од тада се потпуно повлачим, потпуно у миран живот и посвјећујем себи и породици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само рећи, ко врши за јединице МУП-а командовање, ко је то ко је одговоран, ко у тим неким условима врши командовање над јединицама МУП-а?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: У којим условима, будите прецизни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Условима од '92.године када се све то дешавало, опет ратно стање и све?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па видите свака организациона јединица има свог старјешину, ако је то, ајде сад да кажем, једна организациона јединица у области криминалитета, општи криминалитет, општи криминалитет има шефа који руководи тим дјелом људи, ако је привредни криминалитет, има шефа који је одговарао за тај број људи, ако је то криминалистичка техника онда опет има шефа који одговара том криминалистичком техником. А унутра они имају своје задаће као предмете шта ко ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли постоји уопште неко, та нека као команда, неки?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: А кад питате ко је одговоран за рад на подручју општине цијеле, то може само бити начелник Станице јавне безбједности која је касније преименована у Полицијску управу, и то не само у Тузли, него и у Сребренику, то је у Лукавцу, то је у Живиницама, то је свим другим општинама. Он је одговоран, али он одговара

начелнику Службе јавне безбједности, значи има изнад себе старјешину, а начелник сектора Службе јавне безбједности одговара начелнику Центру службе безбједности, а начелник Центра службе безбједности одговара министру у Сарајеву за послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, не постоји неко посебно тело које је надлежно и које командује тим јединицама?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, мене је зачудило, први пута сам ја видио у оптужници некакав старешина командне Оперативне групе, никад нисам чуо да то тако нешто тијело постоји у Органима унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто познато у вези обијања магацина Територијалне одбране, да ли сте имали прилике то да чујете, да ли се говорило?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Чуо јесам, видио нисам, чуо јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, испричајте нам мало и о томе шта сте чули о томе и о паравојним формацијама које сте спомињали да су дејствовале. Па нам испричајте мало?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па чуо јесам и то петнаестого да је као наводно, после ће се причати да су из некакве улице тамо Којшине, који су близу тамо до Козловца да су, кад су видели да војска узима оружје, да су и они кренули тамо, али ја нисам то видио, и ја те податке не знам. Тамо има и ја мислим да има негде у Мешиној забиљешци кога је он послао тамо да то утврди. Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта нам можете рећи о «Патриотској лиги»?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па ништа, зато што ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је у то време била?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Пазите, ја нисам уопште, како да Вам кажем, ја сам алергичан на те националне партије и никакав приступ, никакво сазнање нисам могао имати, као што нисам имао ни сазнања о БОС-у ни ХДЗ-у и тако даље, не знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел било у то време?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па не знам, откуда знам. Хоће неко вама сад рећи на улици обичном грађанину да је он «Патриотска лига» откуда знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тих дана, значи говоримо све о тим данима 14., 15., 16.мај?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Једном чини ми се да сам видио у забиљешци да је привођен неки Салим Хоџић који је мој школски друг из Учитељске школе и као наводно он је био привођен и разговорано с њим у станици, али ја Салима нисам видио, и не знам ја шта је са Салимом разговорано и гдје је Салим после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте код истражног судије нешто «ја сам раније имао прилике да видим кроз извештаје, да се мувала некаква «Патриотска лига», они који су правили одређене проблеме видиш из књиге дежурства када долазим на дежурство». Какве то проблеме, ког типа, шта, да ли можете нешто ближе да нам кажете о томе?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Као наводно негде у неком рудокопу су нешто ко, ко тренирали, вјежбали, али ја немам тих сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немам ја тих сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте оклопно возило, где сте Ви и у ком моменту први пут видели оклопно возило?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Које, чије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте код истражног судије на Брчанској Малти да сте имали прилике да видите.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, судија ме је питао да ли је било у оквиру полиције какво оклопно возило. Ја сам рекао да сам ја видио једно оклопно возило, није то оклопно возило, то је обично возило које је заштићено оном дебелом гуменом траком, оном рударском, преко које угаљ иде, али оно је служило, служило је и војсци и полицији кад су били на тим пунктовима да се склоне ако би било раније евентуално неког дејства, јер ваљда то боље штити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где је било постављено то возило?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам, 15.маја ја не знам гдје је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте дознали неког другог дана, ако нисте знали тог 15?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Видео сам само сад на слици, на овом монитору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили, «касније ћу сазнати да је било негде на Брчанској Малти и ми смо га звали популарно «мргуд».

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па нисам тврдио да је био на Брчанској Малти. Можда је било, можда и није било, ја нисам видио и не могу ја тврдити нешто што нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисте рекли да сте видели, него касније сте сазнали, па ако можете то да нам мало нешто испричате?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја сам видио сада гледајући снимак, видио сам, не могу то обић да не кажем да нисам видио на снимку филмском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Фарук Прцић?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја тог човјека уопште нисам знао, али биће стицајем околности кад смо долазили, кад сам се ја јављао у Станицу јавне безбједности да смо били заједно на портирској служби, то је један крупан човјек, кога је Меша прије мене увео у канцеларију и с којим је

обавио разговор прије мене и кад је излазио онда му је поменуо име Прцић, није Прцић него Фарук, ја сам онда то име запамтио, зарезало ми се, а касније сам чуо, опет чуо, нисам видио да је он био стручњак за ту инжињерију, да је то радио те послове, за кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта конкретно, ко је, шта за инжењерију?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам, то не знам шта је конкретно радио, то нисам, не знам ни гдје је то радио, нити сам то видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта би радила инжињерија?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па, можемо само претпоставити шта је радила, не знам ни ја, нисам видио ништа, конкретно, из оних крстача које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас зато што ипак сте Ви били на неким функцијама, ваљда знате?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Крстаче су биле оне жељезне, оне су се користиле на раскрсницама, и то није могао нико од тузлака да прође да то не види, то сам и ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Будо Николић, спомињали сте и њега?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Будо Николић је после Мехе Бајрића, али не овога Мехе, него Мехмета Бајрића, друго човјека који је дошао из Брчког и који је био начелник Центра једно вријеме у Тузли, и тај човјек је отишао у Сарајево, кад је он отишао у Сарајево Будо Николић је замјенио њега и био начелник Центар служби безбједности Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, није овај о коме Ви говорите, Меша Бајрић?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не, Меша Бајрић је био задужен за Тузлу, а начелник Центра је задужен за регију читаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био тада мобилисан, јел тако?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да, Будо Николић, на њега мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на њега мислим.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још нисам Вас питала, у које време, да ли Ви знате у које време тачно по други пут колона војна је из касарне изашла?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма не, то је прошло времена и времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно чега се сећате.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Оријентационо ја могу рећи. То је негде пред први сумрак, вријеме мај, могло бити између 18 и 19 часова, оријентационо, које је тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Сад ће чланови већа да Вам поставе питања. Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Ја сам хтела да питам, онда када сте формирали тај, ту једну групу за обезбеђивање града, да ли сте на тим првим састанцима причали, разговарали о стању у касарни, томе колико је бројно стање војске, стање материјално-техничких средстава, да ли има евентуално санитета тамо, и тако. Да ли Вам је то било познато?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немојте се увриједити, али ја никад нисам рекао да смо ми формирали групу за обезбеђење града, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не, мислим то када су Вас позвали и мобилисали?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма није, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: И дали вам задатак?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма никад нико није говорио било шта око војске, није војску помињао, нама је била да појачамо безбједну ситуацију, ако Ви разумијете шта је то, то значи покрити терен сав да се нешто не дође, не угрози грађане, да неко тамо не изгуби главу без везе, или да неко не буде лишен живота због криминалца некога или да се обезбједи јавни ред и мир, да не буде некаквих тамо побуна и тако даље, да се то спријечи, а о војсци није нико говорио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Па у том смислу, обзиром да сте радили обезбеђење, да ли сте обезбеђивали неке важније објекте у граду, и на који начин?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ми?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Полиција, ви полиција?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Вјероватно да јесте, откуд знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Па да ли Вам је то познато или не?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не могу бит егзактан, вјероватно јесте, логика је да обезбјеђује, ко ће то други.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: И на који начин?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па онако како раде Органи унутрашњих послова.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Раде тако што ће бити смјена, биће полицајац, наоружани, бити на улазу и пред улазом или тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: На неки специфичан начин, обзиром на те услове у којима?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нема специфичног начина, утврђени су у Закону унутрашњих послова је утврђено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Искључиво по Закону?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Искључиво по Закону, утврђено је како дјелује позорник, како дјелује командир, како дјелује овај, како дјелује онај, нема из тих оквира да се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не, евентуално мислим да ли су нека друга лица пружала, из цивила помоћ, као рецимо ове девојке?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Откуд би ја то знао да ли је ко коме помагао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Јел то било уобичајено да се нађу неке девојке тако ту у канцеларији?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Кад је полиција добро радила, она је имала добру сарадњу са грађанима, али у оном смислу да добије обавештења, да добије сазнања нека која полицију интересује, а кад није имала то повјерење, кад грађани нису им вјеровали, онда је слабије и радила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не, питам.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ми смо стално указивали и савјетовали, да је главно да полицајац има повјерење у свом реону у свом сектору од грађана, да добија та сазнања од грађана. Јел кога другог, он не може бити нон-стоп тамо и читаво вријеме, има своје радно вријеме, ако није добио сазнања од грађана као његовога сарадника, онда он нема сазнања, онда он слабо ради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не, да ли је био уобичајен начин да нека лица у цивилу бораве у згради државној коју треба обезбеђивати, или се то десило само овога дана?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Како бих ја то знао, треба да обилазим те зграде па да гледам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А код вас у полицији?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: У мојој згради је било кућно дежурство, то знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А у полицији?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Полицији сваки дан, па и сада имате на улазу самоме дежурну потрирску службу која Вас легитимише кад улазите, легитимише коме идете, провјерава код кога, коме идете да ли сте наручени или нисте наручени или шта требате ако нисте наручени, и добија сагласност од тога ко вас треба да прими, да ли да вас пусти или не пусти.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, а да Вас питам, када добијате те информације од грађана, или тако како Ви кажете од неких људи анонимних који се не представљају, да ли Ви претходно проверавате те информације или одмах непосредно свог старешину обавештавате?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Питате мене док сам ја радио у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да, да, за овај дан.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па наравно да сам морао провјеравати све, не можете ви узети здраво за готово. Никада кад сам предавао полицајцима у оним курсевима, увек сам говорио никад један човјек није сам поуздан, ако сте од њега чули, провјерите то да ли још двоје, троје зна, ако вам три човјека јаве исту ствар, онда је то нешто озбиљније и онда морате далеко више уложити напора да истражите то и да дођете да то проверите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Па онда ми кажите, ово када су Вас обавестили у 14 сати, да се војска враћа, да ли сте Ви ту информацију проверили?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па како.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Е то нам нисте испричали, како, кога сте звали?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Како са мјеста дежурства које у затвореном простору сад ја треба да проверим значи, ја бих требао оставити то мјесто, обути ципеле, кренути и отићи тамо да провјерим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Немате другог начина?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: А онда не знам зашто су, зашто би биле те резервне станице тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Јесте ли звали резервне станице?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па наравно да сам звао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: То нам нисте рекли?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја сам вама рекао шта је долазило, који су подаци долазили са терена и како су добијали упутства из овога дежурства. То сам Вам објаснио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не, не, за то у 14 сати када се војска враћа, јесте ли позвали и проверили?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па није ми се јавио, рекао да ће, да провјерава и да ће он као сазнао да је неко дошао да ће то бити сређено и да ће ми јавити, није ми јавио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А јел то евидентирано у књизи дежурства?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Па јесте ли Ви евидентирали?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па не знам, сад требао би књигу видети, јесам ли то записао, нисам, не могу да се сјетим, 16 је година.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А ову информацију по други пут када чујете, пуца се и тако даље, јесте ли то проверавали или сте одмах звали Мешу?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не, то сам Вам објаснио, ја сам Вам објаснио то кад је мени Меша доши у три сата и кад сам га ја нешто запиткивао, тражио, он је рекао не, о томе ћемо сутра, ај ти фино се испавај, а шта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не, не, када сте добили информацију пуца се, и кажете одмах сам звао Мешу, јесте ли проверавали ту информацију обзиром да Вам то јавља неко чији глас Вам личи на нечији глас?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Кажите ми како да је провјерим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Па путем оних станица полицијских за које сте били?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: А ако вам се не јавља, шта онда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих Вас још питала, зар није необично да Вам се нико баш не јавља?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ах необично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, тај дан ипак је нешто, дешава се 15., јел тако и Ви не можете ни са ким да успоставите контакт?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ваше питање је упућено исто као да сам ја начелник центра и сад би ја Вама требао да одговорим за одговорност људи који не извршавају своје задатке. Ја сам резервиста тамо, ја не могу њему ништа наредит, не командујем му ништа, како ја то могу добити, провјерити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били организовани у складу са ратном организацијом?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја не знам, нисам ни видио ту ратну организацију, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате о Правилнику ратне организације?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам, није у моје вријеме док сам ја радио није постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о томе ништа?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам само предочити, наравно све што нам је у судском спису па ћете Ви прокоментарисати.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: У Центру је било једно оделење које се тим пословима бавило, али оно је увек било некако конспиративно и ми нисмо баш пуно улазили у то шта они раде и како раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте вероватно видели да овде у списима постоји предлог Правилника о унутрашњој ратној организацији, али оно што сам хтела да Вам.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Шта сам видио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У списима Предлог правилника.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам га прије тога видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само још ово да Вам предочим, такође у списима се налази Извод из наређења Кризног штаба, Председништва Скупштине Општине Тузла од 04.05.'92.године, где каже, «наређујем да се одмах мобилишу и ставе у функцију Оперативни штаб Службе јавне безбедности».

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: А ја нисам члан Оперативног штаба, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа о томе?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули ништа?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам члан Оперативног штаба. Мене нико то о томе не извештава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште сте имали прилике да чујете, или ако сте можда и видели да је снимана колона која је напуштала касарну?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесам ли чуо ил сам видио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једно и друго.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Видио сам на снимку али нисам изгледа видио оно што сам видио у Тузли, кад је приказивано то на телевизији. Нешто има тамо на снимку, некакви дјетаља из тога, али чини ми се овај снимак који сам гледао на телевизију у Тузли да је мало шири, али то је само на телевизији и то је само изван тога датума, кад је годишњица или не знам ја, нека друга прилика, кад се о томе говори, онда се на телевизији то прикаже, то нисам само ја видио, то је сваки тузлак видио који има телевизор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште нешто коментарисали о ситуацији комплетној, да ли сте анализирали ситуацију са Мешом?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не. Видите нешто и ово да вам кажем. Сад кад Меша има потребу да организује неки састанак, да нешто информише и тако даље, никада ту нису били исти људи. Позове онога

ко му треба за одређени проблем и са њима разговара, сад да ли некеме даје и задатке или добија савете, то је сад друга прича, али никада није окупио и није ни могао, објективно није ни могао окупити све старешине и све резервне полицијске станице да говори о некаквом стању у Тузли итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Јуришићу, мени је остало нејасно на којим функцијама сте Ви били у полицији пре пензионисања?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Видите, ја сам почео радити у Државној безбедности као обични оперативац и 1984/1985. пету, тад су били они друштвени договори да се може прекинути тај стаж, тражили су ме из политике да преузем једногодишњи мандат председника ССРН, тада је био ССР, социјалистички савез тада, и ја сам био тај једногодишњи мандат, али кад сам одлазио ја сам захтјевао, обзиром на бенефиције које су имали људи запослени у Органу унутрашњих послова оно бенефицирани стаж, не знам привремено пензионисање итд., имао интереса да се вратим тамо и потписао сам да ћу се прихватити тог мандата под условом да се вратим и кад сам се вратио нисам се вратио на послове које сам радио него на другим пословима и онда долази до разних интеграција. Ја сам променио ону истрагу код истражног судије да се један дио јавне безбедности спаја са сектором Државне безбедности. То су у почетку биле прво полицијске станице за безбедност саобраћаја – Зворник, Бијељина, Брчко, Тузла, а онда након тога долази до потпуне интеграције да оба и државна и јавна које се сједињују у једну целину, а капа над њима је центар служби и зато се зове Центар служби, у множини, који има ова два сектора.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јавни и државни?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На којој сте Ви конкретно функцији, рецимо у моменту пензионисања?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: У моменту пензионисања ја сам био начелник Сектора службе јавне безбедности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сектора службе јавне безбедности унутар?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Унутар Центра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Унутар Центра служби, а Центар служби је био где у Тузли?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: У Тузли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то само за Тузлу или за више општина?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: За више, за регију. Центар покрива регију, а станица јавне безбедности покрива општину, а и сектор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ове резервне станице полиције месне заједнице?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Оне покривају месне заједнице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е добро. Ви сте отишли у пензију, ако сам добро схватио, негде половином 1991. године?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: 01.07.1991. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И након неких пола године Вас мобилишу?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Није пола године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ето нешто мало више, 10 месеци у априлу?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Скоро годину дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било промена у моменту кад сте Ви сад дошли у априлу месецу, да ли је било неких промена? Да ли сте затекли другачије стање у Центру служби безбедности у Тузли у односу на оно у моменту кад сте отишли у пензију?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма шта него је било промена, то ме је отјерало у пензију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У организационом смислу пре свега мислим?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Није у организационом, мислим закон се није мјењао, правила рада нису се мјењала, али променили су се људи који су имали другачија схватања у раду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У кадровском смислу су се променили?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: У кадровском јесте. На моје мјесто дошао је Шемсо Софић, то је био један судија у Живиницама, мене заменио и овде се у оптужници каже да сам ја начелник Сектора, а овамо је документ који ми је малопре цитиран везано за ПИО да сам био начелник Сектора јавне безбедности. Немогуће људи да ја будем кад је већ човек жив тамо радио те послове.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта је Меша тада?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Меша је начелник станице јавне безбедности, покрива општину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Начелник станице јавне безбедности?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Тако је, која ће касније преименована бити у полицијску управу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, Меша. Ви сте мобилисани тада на које послове? Шта Вам је дато у задатак, мобилисани сте, шта Вам је дато, враћени сте опет назад у полицију, шта Вам је дато у задатак да радите?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам колико ту треба то да објасним.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам схватио заиста.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Али ја сам то објашњавао. Имао сам саветодавну функцију, обзиром на искуство, стечено искуство у претходном раду да то саветујем, ако треба да посаветујем командира или начелника криминалистике или уопште криминалитета или оперативца који нешто ради на терену ако ми се обрати како нешто треба да уради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имате своје радно време у том смислу?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Имам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Претпостављам да је то оно од 7 до 2, 3, своју канцеларију?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Имам. Ја сам седео у својој канцеларији, ја и Бркић која није била Меше Барића канцеларија. У тој канцеларији Меше Бајрића се само дежурало кад имам функцију дежурног, а своју канцеларију сам имао посебно, у њој сам радио оно што ми се да из домена органа унутрашњих послова рада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А колико често сте дежурали?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Месечно да ли два пута може закачити или не зависи. Није могло више бити од два пута.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ово дежурство о коме нам Ви говорите функционисало и у оно предратно време?

СВЕДОК САРАДНИК СПАСОЈЕ ПЕТКОВИЋ: Ја сам га затекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не, него Вас питам да ли је то тако дежурство које сте Ви обављали сада пошто сте мобилисани, да ли је оно као такво постојало и у оно предратно, мирнодопско време у време кад сте Ви отишли у пензију?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Није у мирнодопско, не. Ја сам то објаснио, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте ово дежурство затекли?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Затекли кад сам мобилисан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да ли сте питали свог начелника шта је сврха тог дежурства, која су овлашћења дежурног, јер

имате, претпостављам да имате ону редовну полицијску дежурану са свим оним системима веза итд.? Јел' тако?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Што бих ја нешто чачкао код начелника што није моје ни да знам, ни да радим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, немојте што бисте чачкали ако се од Вас тражи да дежурате?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Тражи се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Распоређују Вас да дежурате?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Тражи се, дежурни је рекао да мора бити тамо да се седи уз онај уређај, да кад добије информацију са терена да види о чему се ради, може ли сам да да инструкцију и савет како да се нешто одради или треба неког да консултује, да ли треба да консултује начелника станице јавне безбедности, да ли треба да консултује начелника Сектора јавне безбедности или чак можда начелника Центра безбедности, зависи. Он процењује које је тежина проблема и кога ће информисати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако је проблем хитан, ако проблем не трпи одлагање, а не можете да ступите у везу са начелником Мешом, каква су Вам овлашћења за поступање у том смислу, јел' треба хитро и хитно реаговати?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Свезане су вам руке и ваша интуиција ако хоћете имати довољно сазнања да то можете квалитетно одрадити и да можете то саветовати без неких последица, Ви ћете то урадити, а ако не морате тражити тога с ким се морате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знам, али не можете да ступите са њим у везу?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Мени се десило да нисам могао, да нађем Мешу пар сати и зато нисам био ни информисан шта је било на Брћанској Малти. Пар сати нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него сад ми се намеће оно у овом смислу Ви сте у својој одбрани рекли како је у том тренутку управо док на отвореној вези слушате овога с друге стране како Вам говори да је полиција нападнута то улази Меша и слуша и он то?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Он улази у своју канцеларију и чује, то се чује.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако сте нам рекли. Сад ми се намеће нормално питање опет везано за области дежурног да Меша није ту, не можете да га добијете, а имате информацију с терена, полиција нападнута, пуца се на њих, каква су Ваша овлашћења?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Сад сам Вас разумео. Да није Меша ушао у том тренутку Илија би ћутао и даље, Илија би тражио Мешу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Изгинуше људи, нападају их, пуцају?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Знам, изгинуше, Боже мој, нисам ја то направио, ја нисам одговоран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хоћете да кажете да Ви као дежурни ту немате овлашћења те врсте да уместо начелника издате одговарајуће наредбе?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не могу ја у његово име наређивати ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, нећемо расправљати.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Само да кажем. Видите нешто и сви ти руководиоци из тих организационих јединица и у мирнодопским условима кад нису у својим канцеларијама они морају оставити поруку гдје ће и на којем броју ако су отишли на село неко, на којем ће броју телефона бити уколико случајно затреба нешто, јер га мора консултовати, без његовога се не може ништа предузимати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И то сам себи евидентирао као једно од питања која бих Вам поставио. Да ли у то време, у том мају месецу 1992. године у Тузли раде редовне телефонске линије, телефони да ли раде?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То поставите питање поштарима тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него Ви сте живели тамо, радили сте тамо.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Мој је радио телефон. Да ли је комшији ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су радили телефони у том смислу?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Мој је радио, ја не знам да ли је комшијин радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте у тој дежурани имали редовну телефонску линију или можда неки специјал, можда неки специјал да ако не можете да успоставите везу са овим резервним полицијским станицама ону радио везу, да успоставите ту везу са редовном телефонском линијом.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Очито ме нисте разумели кад сам говорио о згради и центру веза. Ми смо имали заједнички центар везе на другом спрату и ако је блокада та, ако је ово, оно то покушавали су да нам ти људи помогну јер они имају и депешни, имај и овај и онај и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, питам Вас ово, да ли Ви у тој Вашој дежурани имате редован телефон, онда редовне телефонске бројеве полицијских станица?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Имао сам ту централу и чини ми се, нисам сигуран да је био и телефон Меше Бајрића, а то је отворена линија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте могли, да ли сте у тим ситуацијама могли и да ли сте то урадили или покушали урадити да ако већ не можете да успоставите везу са тим полицијским станицама јер ето пуца се, да ли сте покушали да са њима успоставите везу путем редовне телефонске линије, путем редовних телефона?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да зовем његову кућу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да зовете резервну полицијску станицу тамо?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не може то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто не може?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па нема свака резервна полицијска станица телефон тамо, Брешке, Доке немају телефоне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него ове које су нам интересантне ових дана?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Имају оне везе које иду преко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имају само радио везу кажете?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Радио везу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немају ову телефонску?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немају. Не можете ви успоставити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли они имају неке своје зграде, просторије те резервне полицијске станице?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма не, они су у згради месних заједница, месне заједнице су различито опремљене, нека има, нека нема, нека нема ни столова.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је било на подручју Тузле тих резервних станица полиције у то време?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Толико колико има месних заједница.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико би то било?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ако мени пролази кроз главу, обзиром да сам ја био председник ССРН, ја сад говорим из тог времена, било је 45 месних заједница. Да ли се тај број смањило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Питам само за град Тузлу? Претпостављам да то 45 се односи на комплетну општину Тузла?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Општину Тузла.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него само у граду Тузла?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: У граду је највише тај број, а сад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него по Вашем сећању, ето дуго времена сте били у полицији па имате сазнања те врсте?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Била је Слатина, била је Крека, била је Бачва, била је Нови град 1, Нови град 2, била је Брчанска Малта, Солина, Славиновићи, Симин Хан, Сењак, Мајдан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро, не морате. Колико је било припадника полиције у, сад да не погрешим, значи у Станици јавне безбедности, колико је тада?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То Меша зна, ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је било пре рата кад сте Ви били у активној функцији?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Опет не знам зато што ми се то бледи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел' имате икакву представу неку приближног типа?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Бледи су ми ти подаци зато што ја нисам имао само Тузлу, ја сам имао и друге општине, имао сам Сребреник, имао Брчко, имао Зворник, имао Бијељину итд., ко ће се то сад сетити, могу вам само лупати без везе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли тог дана на терену имате патроле, саобраћајне патроле по граду Тузли, да ли сте са њима у комуникацији неке врсте?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисмо у комуникацији са њима. Те патроле су на вези Меје Бајрића Меше, ако нису на његовој вези.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте ту дежурни уместо њега?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али Ви сте ту дежурни уместо њега, за њега?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма није, стално се враћате на то. Ја не замењујем начелника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не замењујете га али он није ту. Ако ја Вас добро схватам човек неће радити 24 сата него ту су дежурни?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: А кад он није ту њега неко тражи онда ја морам њега пронаћи, гдје је онда томе кога тражим, онда кажем наћи га ти.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте били у обавези, та дежурана да ли је била у обавези да води какву књигу дневних догађаја?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, није то књига.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или нешто што би било пандам томе јер знамо да полиције, полицијске управе, полицијске станице, дежурне воде књиге дневних догађаја?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Како је то било устројено, највише се инсистирало на томе гдје се нешто шта догађа да из резервне станице дође службена забелешка, дође папир. Ако не дође папир онда се дође ова линијом радио везом, ако дође нека информација, он забележи двије реченице и онда назове командира и каже молим вас о томе направите службену забелешку и доставите ту службену забелешку јер знамо почетак, завршетак, средину и све тога шта се дешавало, јер ви не можете и користити ни вратити радио везу и говорити толико времена колико вам је потребно за један писани документ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је касарна «Хусињске буне» тих дана, односно претходних дана још од априла месеца била у каквој блокади, окружењу, да ли имате сазнања те врсте?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немојте мене питати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да ли имате сазнања те врсте?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никаких сазнања те врсте?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То командант зна, ја не знам, нисам ја био командант.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Питам Вас да ли Ви знате што око тога? Кажете да Вас овај неко обавештава да се војска вратила са пута у касарну наводно због неког, наводно су изнели неко оружје ТО, Ви не знате ко је то?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам. Инсистирао сам да ми се представи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте имали на систему везе неке шифре по којима бисте могли да се распознајете, да вам се људи представљају?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не, никакве шифре нису постојале.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то уобичајено у мирнодопском времену да свака радио станица има одговарајућу позивну шифру?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, у мирнодопским условима само центар везе, онај горе на спрату је имао уређаје. Он има могућности тог депешног шифровања и овако и онако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ма не него шифре у смислу да је ово база а да је оно тамо не знам ни ја ко већ, па по томе да се можемо разликовати, да можемо тачно знати, не морате ми се представљати, да Ви знате да није непријатељ упао у вашу везу?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да будемо практични.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па вам подмеће информације, разумете?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Разумијем. Да будемо практични. Да ја имам ту шифру, а ви је не знате отворити, шта вам вриједи она.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, само позивну шифру да се зна тачно ко је ко на линији, да не треба име и презиме.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Резервна станица је Брчанска Малта, тражим командира, има ли командира, нема. Ко ми се јавља? Дежурни. Како се зове дежурни? Тако се зове. Шта имаш, имаш сазнања? Немам. Идемо даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад вам се овај јавља везано за тај повратак војске у касарну шта хоће од вас? Што се јавља, шта хоће? Неће да се представи, рекли сте неће да се представи, јер се прислушкује па ми остаје нејасно потпуно шта има везе што се прислушкује?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Опет претпоставка. Претпопостављам да је био тамо негде близу, да ли Дубајића, овога или онога, онда му је незгодно да каже радио везом јер он мора да говори. Знате како је то отворена станица, мора да говори, ако каже говори Илија Јуришић, онда ће овај се окренути и видети шта ћеш ти Илија Јуришићу овде. Ја сам схватио да је тако да он из конспиративних разлога није хтео да се представи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта хоће, шта хоће од Вас?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Хоће да ми каже да се вратила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само да извести?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Само да извести.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, само да извести у том смислу?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад смо већ код тога, кажете можда ту неко поред слуша, Ви рекосте да Вам опет неко ко се није престадио да Вас обавештава да се пуца па Ви излазите на прозор и проверавате?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не проверавам ја, послушкујем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Односно, послушкујете да чујете, да видите да ли се чује пуцање ту с прозора. Да ли се чује пуцање преко радио везе? Он је на отвореној вези и у близини пуцања, да ли чујете преко радио везе пуцање?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па чујем па идем још да увјерим се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То нам нисте рекли, него само сте рекли да информација.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Идем прозору да се увјерим јел' то то. Може неко да ми пуца ту, да ми снима, да ми пушта касету или не знам шта, бламира као дежурног.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците ми, Ви сте кажете остали на тим пословима у Тузли, ако сам добро схватио све до 1994. године, јел' тако?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: 1991. ја сам пензионисан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него ово од 1992. до 1994. године мислим да то није спорно?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да, тад је Меша једноставно имао неки амунитет читаво време из политичких разлога и он је желио да се једноставно због мога сина овде који је био овде у Београду, мислим да је то највећи разлог зашто он мени није вјеровао и он је мислио да сам ја претпостављао у својој глави, да сам ја та особа која њима смета тамо и која њих информише, која информише другу страну о неким будалаштинама које су биле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да сте видели у згради полиције у Тузли да сте видели читуљу, посмртнице, да ли су то биле посмртнице неких везано за неке погинуле полицајце тог дана?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: У ходнику?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, у ходнику? Јел' то посмртнице погинулим полицајцима тог дана?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да, у зграду у ходнику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је полицајаца погинуло тог дана, а колико рањено?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Два, три чини ми се или три, четири, не знам ни ја тачно колико је сад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је полиција, да ли је дакле полиција у Тузли касније у полицијском смислу, у криминалистичко техничком смислу истраживала, проверавала, утврђивала шта се то десило тог дана, колико људи и са које стране је погинуло, шта се са њима десило, како су страдали итд.? Дакле, у полицијском смислу да ли је ишта предузимано и рањено касније?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам вам меродаван да одговорим на ово питање зато што нисам ја руководио радом органа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па у реду, али сте ту у полицији па ми се намеће да би требало да имате сазнања те врсте? Ево десило се пуцање, људи су изгинули, полицајци су изгинули а Ви сад хоћете да ми кажете да не знате да ли је полиција нешто по томе касније радила. Остаје ми чудно.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Вероватно да је радила и по мојој некој логици ствари.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да ли имате сазнања?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Могла је радити криминалистичка служба јер она је најкомпетентнија за утврђивање идентитета погинулих итд. и морала је, вјероватно је морала имати и стручњаке, а Ви видите тамо у Оперативном штабу ко је био задужен за тај дио питања, а не око тога онај водио бригу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него Ви сте ту мобилисани као неко искусан, неко у саветодавном смислу а у Тузли се десио 15. маја један догађај који је у кривичноправном смислу, полицијском, криминалистичко техничком, један јако, јако интересантан крупан догађај који се никад у Тузли није десио пре тога, а не знам ни да ли је после тога, разумете?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немојте се молим Вас наљутити, али постављате ми питање као да сам ја Селим Бешлагих и да морам да одговарам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него у полицији сте господине Јуришићу, у полицији сте, мобилисани сте као саветодаван искусан, за саветодавца искусан човек, тамо сте све то време па Вас питам да ли имате сазнања те врсте да је нешто полиција у Тузли у овом смислу предузимала касније или није? Ако немате сазнања реците немате сазнања и у реду?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Исто као кад бих ја Вас сад питао да ли све знате шта се дешава у Вашем правосуђу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али знам шта се дешава у мојој згради и у мојој Палати правде и у мом суду, врло добро знам, разумете?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Добро, Ви сте активан али ја сам тамо био резервиста.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро и то је одговор. Да ли Вам је Мухамед Бркић, то је овај човек који је требао да Вас смени у 22 сата, па сте рекли да је дошао око 2 изјутра, уморан, зловољан, легао

да спава и тако даље, да ли Вам је касније икад објаснио што није дошао да Вас замени, што је то био уморан итд.?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па незгодно је говорити, мртав је човек и о мртвом се све најбоље говори, али да ли је он био и да ли је хтео и колико је хтео да ми то све каже како је било и шта је он видео, ја закључујем и после нешто сазнајем да је он као и он негде тамо био на терену и да је неке ствари и видио, а шта је видио сад се ја не могу ни сетити свега шта ми је испричао. Било је одавно и мртав је човек, стварно не желим о тим да говорим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имате сазнања да су неки погинули војници тог дана сахрањени у некој заједничкој гробници у Тузли па касније ексхумирани?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Откуд да знам, откуд.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из полиције?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па не сахрањује полиција, има ваљда неко ко је задужен у том граду. Град као град функционише, има која служба је надлежна да то ради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се 15. мај у Тузли слави као празник?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је политичко питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да ли је, празник је и неко друго питање?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја сам рекао као и овде у Србији, ево ја сам не знам колико, 9, 10 месеци видио, чуо и тако даље, пуно странака има и тамо је исто тако, можда и гори хаос, неко слави а неко не слави.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да ли је прописано?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја се дубоко клањам жртвама Брчанске Малте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То разумем, све је у реду, него само то је питање везано за нешто друго, наравно нема то везе са било каквом Вашом кривичноправном одговорношћу, али у контексту целе ове приче. Да ли је то прописано Одлуком као празник неки рада или?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма није, нема те Одлуке нити ће та Одлука проћи, бар за сада, можда ће касније ако неке снаге преузму власт које нису.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И само још једно питање, Ви сте нешто почели у том смислу и ја сад нисам сигуран да сам Вас добро схватио, али сам себи прибележио да Ви у једном моменту рекосте 17-ог се то раздвојило, МУП је радио своје послове а војска своје, 17-ог?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, ја сам рекао да сам 17-ог ја дошао на посао и наставио рад нормалне послове Органа унутрашњих послова, у своју канцеларију сам ушао и наставио рад, свој посао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али сте, ево можемо чути, преслушати транскрипте, али сте 17-ог се то раздвојило, не 17-ог сам се ја вратио на посао, него се 17-ог то раздвојило, МУП је радио своје послове, војска своје?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Има једна спорна ствар коју ја добро нисам разумео и нисам схватио никада, она се спори у Тузли као да је Тузла прва формирала јединицу армије БиХ. Међутим, то оспорава Сарајево и сад ту се воде одређене приче, отом, потом. Ја сам чуо такву причу да је 16-ог формирана јединица армије БиХ и да је наравно онда речено нема потребе МУП више да ради те послове.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А у том смислу је 17-ог раздвајање, да полиција ради чисто полицијске послове, а та новоформирана војска своје?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Војска ради своје послове.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, још само бих Вас питала, да ли у Вашој просторији у којој сте Ви дежурали постојао телевизор?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То ме је питао истражни судија. Ја не знам, не могу да се сетим да ли сам ја кад сам долазио тамо да ли сам ја видео тај телевизор, јер имам неки предосећај као да је био, а наравно да је тај телевизор ометао рад ових људи који су дежурали, да они више гледају филм, неку утакмицу и тако даље, да мало мање контактирају са овим резервним станицама и да је неко се, да ли можда и Меша или неко наредио изнесите то из ове канцеларије. Дакле, тог 15-ог га ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, 15-ог нисте видели телевизор?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија Вас је питао да ли одређени број неидентификованих лица у том тренутку војника сахрањено у заједничкој гробници на гробљу у Тузли. Ви кажете да сте то чули, видели сте и једном у пролазу, да сте пролазили да је било одређених људи који су радили на ископавању и проверавању, па нам то мало објасните на шта сте мислили?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Питао ме је истражни судија да ли си чуо, да ли си кад видио. Ја сам рекао једном приликом сам ишао на Градину пјешнице из свога стана и видио сам тамо у једном дјелу, како га зову у Тузли, Партизанско гробље нешто се дешава али не бих рекао да је

сахрана, него има више људи и последице кад је то на телевизији, на радију речено је да отприлике ради се ексхумација, проверава се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то отприлике било, кад сте Ви то видели?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам, не могу Вам рећи, али знам да је то пуно иза, можда је то и 2004, 2006. године, не знам које године, углавном касније се то дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли мало да нам опишете положај болнице у односу на војну касарну? Да ли знате где се налазила војна касарна?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нема потребе, нико није ту болницу измицао ни примицао нигде, али тамо где јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли можете да нам опишете?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Она стоји, болница стоји на узвишењу, а касарна је у котлини. Болница је на, како се то зове, није Градоврх или Градоврх, не знам ни ја сад како се то зове, на узвишењу је. Може да се види, касарна се може видети, не све али види се један дио кад се иде том улицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигурна да ли сте рекли колико је удаљена зграда МУП-а од Брчанске Малте у односу на ту раскрсницу колико сте ви удаљени, ваша зграда где сте ви били?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Где станујем или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, значи удаљеност зграде МУП-а где Ви дежурате од ове Брчанске Малте?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Има сигурно више од километар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више од километар?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једном да разјаснимо. Ово што је овај крстић овде, то сте Ви ставили, јесам ли Вас добро разумела да је то зграда МУП-а? Ево погледајте још једном.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам да ли сам добро видео, ја не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако јесте, ја бих Вас молила да потпишете ту скицу? Колега, јако је ситно ово ћемо морати мало, али знате сигурно да ћемо показати овде.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ово плаво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, добро. Е сад погледајте ову скицу.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја сам имао црвену оловку овдје, црвену оловку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то нисте Ви обележили? Добро. Е сад ајте прокоментаришите ову скицу коју су Ваши браниоци доставили и предали сада суду? Зашто би сумњали да прокоментаришемо, да видимо.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ово жуто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С леве стране?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Лијева страна, ово жуто у облику ове потковице, то вам је зграда МУП-а јер су ту и центар и његове организационе јединице смештене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас господине Јуришићу да дођете овде на документ камеру да би могли да пратимо, тужиоче и Ви да видите где се све налази, Ви сте то имали прилике али тужилац није и веће и коментаришите. Дакле, ово жуто. Ја бих молила режију само да нам укључи документ камеру. Е дакле?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ово жуто вам је зграда МУП-а, а ово црвено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, одлично. Значи, ово жуто, овај круг жути шта би то било?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је зграда МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зграда МУП-а?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да, а ово овамо црвено то вам је та раскрсница Брчанска Малта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај круг наранџасти шта је то?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја не видим круга наранџастог, ово је црвено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мени је наранџасто, то је то. Значи, шта би то било, овај други круг шта представља?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је раскрсница, Брчанска Малта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је овде преко пута, исто видите један круг, па црвено?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам шта је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то било?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам доставите колега да ми то фотокопирамо, да ипак имамо. Да ли Ви можете да препознате овај локалитет овде шта би то било?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Овај жути и овај црвени сам препознао, а ово друго не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово не? Добро. Могли би сте Ви да прокоментаришите, али укључите микрофон пошто сте се убацили, ајте да довршимо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ово је доле означен небодер, односно једна деветнаесторо спратница са које је снимано то што имамо у спису, односно што нам је тужилац предложио да се изведе иако није доставио оно што треба да достави, али ћемо ми то доставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Још овако ради разјашњења. У односу на ову зграду МУП-а, дакле, овај жути круг што је обележен, где је Ваш стан?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немате на овој скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите правац, погледајте добро, велика је то скица, ево? То је то.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нема ту Слатине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то би где било на супротној страни?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: На левој, на супротној страни, односно лево од жутога круга, односно према западу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим путем се Ви враћате кући у јутарњим сатима?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је пут који иде, има један скраћени, иде од Слатине сјече и иде тамо где је Аутомото савез, долази на сквер, иде старом градском улицом, испред старе зграде је Општина Тузла, старе, више није ту, и онда пролази тамо поред једне џамије, па долази на корзо, па корзом иде поред друге џамије, па кад прође ту другу џамију онда са леве стране долази МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете прићи овде, узмите црвени фломастер па само, значи не тако широко куда сте све пролазили, него пут кад излазите из МУП-а како одлазите до куће, оријантационо?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Чекајте, где је овде Слатина? Нема је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само смер како излазите, како напуштате зграду МУП-а којим смером идете?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја одоздо идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, црвени фломастер. Само чисто да видимо, нека нам после све детаљно, него само.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја сам могао овако да кажем да правац иде према МУП-у овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Напишите да је то долазак. Дајте нека потпише ту скицу и да је ово долазак.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ово је само смер ова стрелица. Ја ћу још и овамо даље да је то, да је то даље и ставићу неколико тачака и то је овај смјер доласка код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су браниоци оптуженог предали суду скицу на којој су приказани правци ЈНА касарне са означеном легендом у размери 1:5 000 000 и на скици је печат Фондације истина, правда, помирење Тузла.

Молим Вас, дакле, ову скицу, пошто видим да је мало спорна, хоћете само погледати добро и да кажете да ли је та скица верна том стању које је било у то време, правци, путеви, погледајте је.

Режија, молила бих да нам укључи судницу.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја се овде не могу снаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Овде се не могу снаћи зато што нису исте карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Изволите тужиоче питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих хтео да питам, Ви сте рекли када радио станицом контактирате те станице милиције, те резервне станице да сте Ви представите и да тражите командира па вам се тамо представља, ако није командир, значи да се зна ко се коме јавља. А кажите ми кад командири Вас зову, каква је процедура?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Увек се представите?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Увек пита ко је дежурни, коме преноси јер да не би пренео некој погрешној особи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сада тумачите ово што сте рекли у истрази и данас, али ево ја ћу прочитати на страни 7, ако ће суд да прати да не би било. Каже, то је период тамо пред ноћ, још је обданица трајала, долази један позив дежурног, војска пуца. Да ли Ви знате ко се Вама јавља?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел' тражите да се представи?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Тражим да се представи али не представља се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто се не представља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигурна, Ви сте објаснили, он је објаснио да је препознао глас.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, не, ја сам препознао други глас, први нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево сад ћу вам рећи. Јесте он објаснио, ништа не тврдим, него само питам да ли тражи идентификацију? За други глас рекли сте да мислите да је одређена особа, за трећи глас кажете да сте сигурни?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Господине тужиоче, од вајкада је пракса ако је отворен разговор да онај ко се јавља да каже ево ја сам Илија Јуришић, јављам се из Докња, имам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумем ја, не морате то да објасните, све ми је јасно, него хоћу само да кажем како Ви сад знате где то војска пуца?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Зато ја и чудим се, зато ја и остављам станицу, идем до прозора и слушавам да ме неко офира или ми говори та особа стварно стање, можда и није тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел' Ви сад покушавате да зовете неког од тих командира где је речено да треба да се обрати у том моменту кад се први пут јавља?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Тада нисам у том моменту звао никог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сад даље кажете, «ја прилазим оној станици и гледам у Цуваја шта је ово сада» и сад овде пише «све је договорено, војска пуца», е сад то се не види овде из овог записника кад сте то казали на шта сте мислили да ли је то неко казао све је договорено војска пуца?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, то је коментар између нас двојице, неофицијалн који нема везе са тим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко каже све је договорено, војска пуца?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко од вас двојице каже Ви или Цувај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли ми само наћи где је то све договорено?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Страна 7. Ево судија погледајте код мене је подвучено, па ћете лакше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је договорено, војска пуца, па после кажете поново се јавља глас?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То се дешавало, мислим у неком интензитету брзом да се и није имало времена пуно.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија, ако дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите?

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Овакав начин предочавања сматрам да би морало овоме да претходи, да чујемо аудио запис, дакле, транскрипт овако. Много ће различит бити ако између тог све је договорено, стоји некаква станка, некакав уздах или било шта друго, а другачије је кад тужилац прочита и хоће да каже како је договорено да се пуца на војску. Дакле, апсолутно му ставља нешто што нема везе са садржином његовог исказа нити оно што је данас рекао. Ово је стварно непримерено. Дакле, мој предлог је ако хоћемо предочавати ово да се чује аудио запис тог дела исказа његовог пред истражним судијом како је изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево управо је и цитирао и рекао је то је на страни 7, значи прво сте рекли «ја прилазим овој станици, гледам у Цуваја, шта је ово, све је договорено, војска пуца. Поново се јавља један глас, овај

дежурни као да је глув, ништа не чује». Дакле, само појашњење у том смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам тако и рекао. Нисам рекао да то значи било шта, него да каже и ко је казао и шта зна?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ако ми је онај први што је рекао да је колона враћена, рекао да је неко дошао и да је све у реду, ја то коментаришем са Цујом шта је сад ово ако је све у реду, зашто војска пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је коментар, у реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ми кажите још ово. Казали сте даље «Поново се јавља један глас, каже па овај дежурни као да је глув, ништа не чује».

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам реаговао, ја сам тражио Мешу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте питање, немојте одмах да одговарате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сад тај неко очекује да дежурни уради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај неко он је објаснио да му се чини да је глас Пашага Мехића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али шта он очекује кад дежурни чује шта треба?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Како ћете то мене питати шта он очекује. Па не знам ја шта он очекује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел' имате неку дужност у том моменту?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немам дужност изузев савјета, шта ћеш, очекује човек да нађем Мешу да питамо вјероватно то, а то је само претпоставка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Још нешто да Вас питам. Да ли, помињали сте да је било излазака војске из Тузле и претходних дана и касније, да ли је било из ове касарне да је Вама познато из «Хусинске буне»?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате? А то што Ви знате да је било, да ли знате куда се кретало када, куда су се те колоне кретале кад пролазе?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: И то не знам. Ја сам рекао да ја, и кад бих хтео да знам, прво уопште ме није интересовало, а и кад бих хтео да знам из мог стана не могу видјети ту, они кажу, грађани причају да је то јужна магистрала, а ја је не могу видјети из стана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је било у тим другим ситуацијама пре овог дана као што су Вам сада ово казали, кад сте дошли на посао да обратите пажњу да хоће да Вам најаве?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, никад, никад се није ни спорило, па дуго времена је, колико су мене они моје колеге из МУП-а информисали,

дуго се радило заједно с војском, заједно су били на пунктовима, заједно се радило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није проблем, него мислим да ли сте Ви били информисани о тој улози?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Окривљени је рекао да је приликом мобилизације, дакле, када се први пут јавио на дужност да је затекао ово дежурство које је очигледно врло спорно по тужиоца. Да ли је за то дежурство постојала нека редна листа?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Правио се распоред, он је, колико се ја могу сјетити, за мјесец дана.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Довољно, само то сам питао. Информације које у својству дежурног окривљени прими, где и коме прослеђује?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Он је дужан да проследи ту информацију прво старешини, дакле Меши Бајрићу, Мехмеду Бајрићу зв. Меши.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих молио да поново на документ камеру ставимо план града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте Ви доставили?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да, да. Па да се окривљени изјасни да ли може, односно да покаже положај станице резервне полиције у којој је био Мешић Пашага, а положај станице у којој је био Кадро Пекарић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' можете добро да погледате? Јел' можете да се оријентишете добро?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Одмах кажем да не могу зато што те целине нема овдје, нема, није комплетна карта. После ове црвене тачке.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Другу ону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте ову другу. Погледајте да ли се види на овој другој? Приђите овде документ камери, ја бих Вас молила само да окренете микрофон да може да нам значи да би се то снимило? Господине Јуришићу, хоћете прићи молим Вас и црвеним фломастером уколико пронађете где је та локација, обележите нам. Укључите микрофон да чујемо коментар.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ово је смјер, ово је ова стрелица где је Кадро Пекарић, ево Кадро Пекарић, он је у висини зграде Месне заједнице «Славинци».

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А Пашага где је?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: А Пашага је овдје, дакле на самом овде преко Јале, ево ова зграда.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можете сад само микрофон и објасните шта сте означили, шта сте овим знаком означили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите нам фломастером.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где је Пашагина, покажите нам фломастером?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Пашагина је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите «П», ставите ту где је звездаца «П».

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: «П», а Кадрина је десно овде, Кадрина је овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Где је ова стрелица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је стрелица, ставите «К». Јесте, добро.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ставио сам «КП».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите питања?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Имам само још једно питање. Окривљени је рекао да је учествовао на неким састанцима у канцеларији начелника Меше Бајрића. Да ли је икад присуствовао састанку коме се расправљало о било каквом војном питању?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Никада, никада се није расправљало на састанку у канцеларији Меше Бајрића. Сви састанци којима сам ја присуствовао, нисам свим, рекао сам да је Меша позивао по потреби кадрове који су потребни за одређена питања и увијек је био други сазив. Увек се расправљало о проблемима из домена Органа унутрашњих послова.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли Ви имате колега питања? Немате више питања? Да ли Ви можда још имате? Да изволите?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Ја сам хтела да питам још оптужницом се ставља као последица ових радњи, рањавање 33 лица, па да ли сте Ви у склопу тих оперативно полицијских послова радили на евиденцији тих лица неком обављању информативних разговора са тим лицима који су се вероватно налазили ту у болници?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не. Ви ћете вјероватно видјети у списима да имају људи који су задужени били за обилазак болнице, за тај дио посла и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А да ли Вам је познато нешто везано за то?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Није. Ја сам рекао у својој истрази, код истражног судије да сам чуо једном, да ли је на телевизији или на радију изјаву једног човека лекара који је тамо радио како су ти били по свим прописима збринути.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не, ја питам везано за криминалистичке те послове, информативни разговор на околност њиховог рањавања и тако?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не, криминалистичка служба да ли је ишла горе, није имала она шта, она ако је ишла ишла је у мртвачницу, нема она шта тражити у клиничком центру.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Крвни деликти и то? Кажете да сте били крвни деликти и то?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Крвни деликти, не знам како да вам објасним, крвни деликти су убиства. Значи, имате тјело мртвог, треба да откријете починиоца.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А покушај убиства или тако нешто то би био неки други сегмент послова?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је друго.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: То је други сектор?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је друго.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јуришићу да ли имате још нешто да наведете у својој одбрани?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Могу само да кажем на крају да стварно се чудим зашто сам ја овде у Београду лишен слободе. Рекао сам то ја сам долазио у ову земљу међу првим Тузлацима и службено и приватно и у овом граду живи дио и моје породице, а да не кажем фамилије и заиста ме је изненадило, заиста ме је изненадило да се ово све мени дешава. Једноставно не могу да вјерујем да се ово мени дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо, можете сести. Имате ли неке предлоге? Изволите? Како не, изволите седите?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: (бранилац окр. Јуришића) – Овако, одбрана хоће на почетку овога поступка одмах да учини неспорном чињеницом да се тог 15-ог маја 1992. године на раскрсници Брчанска Малта десио крвав догађај, несретан догађај. Дакле, ми о томе, о тој чињеници нећемо полемисати и не споримо ништа од онога што тврди јавна тужба и други органи гоњења који поступају у овом предмету. Будући да оптужни акт садржи у себи предлог да се у доказном поступку саслушају скоро сто лица у својству сведока или оштећених, а то су махом учесници колоне, војне колоне, одбрана каже овоме већу да у циљу економичности поступка, а будући да је неспорно да ти људи окр. Јуришића нису ни видели, никад за њега нису чули, а ни он њих,

одбрана је сагласна да се ти искази прочитају и то је предлог који ја овде јавно стављам на почетку претреса и молио бих да се тужилац изјасни.

Наравно, одбрана је сагласна да се саслуша сваки од већ саслушаних сведока, а има их неколицина, могу стати на прсте једне руке, да се саслушају и овде пред овим већем непосредно лица који знају Илију Јуришића или који су чули ту фамозну наредбу коју је он пренео или издао, то ће веће да утврди, преко радио везе казао. Дакле, ми смо сагласни да се ти сведоци овде непосредно саслушају.

Одбрана је слободна да Вама као председнику већа и већу укажу и на следећу чињеницу. Ми имамо овде два различита и неколико различита доказа. Један је видео снимак, доказ који располаже тужилаштво, на који одбрана указује на озбиљне пропусте и указује на сумњу да је део тог снимка монтиран другим догађајима, догађајима из Хрватске и ми смо у поседу снимка који је заиста снимљен са тог облакодера који је снимила тузланска телевизија и ми зато предлажемо да се у самом почетку извођења доказног поступка изведе тај доказ. Дакле, да се виде видео снимци, да се виде разлике и да Ви и сви ви као веће видимо о ком догађају судимо и да разумемо позицију човека коме судимо, јер да смо то могли да изведемо пре давања његове одбране схватили би да је једно море питања, много питања на која је данас одговарао, потпуно изнад његових непосредних опажања.

На крају председнице, дакле одбрана поготову у предметима који се суде пред Већем за ратне злочине због осетљивости саме тезе хоће да буде максимално коректна и својим понашањем неће да дезавуише, сигурни будите, овај кривични поступак. И зато сада кажем ако је став тужбе да је Илија Јуришић издао наредбу «отвори ватру из свих расположивих средстава по средини или колоне, ако је то наредба Илије Јуришића ми можемо што се нас тиче одмах да пресудимо, односно ми смо сагласни да Ви изведете све доказе и закључите данас, ако Ви то можете, ми нећемо се опирати нити доказивати непостојање непостојећег, али ако је одбрана, односно ако је наредба оно што овај човек никад није спорио, на ватру, одговори ватром, онда одбрана је дужна да вам одмах каже наредба на ватру ватром је наредба другог човека. Други човек се зове Мехо Бајрић. То је човек који се не стиди своје наредбе. Он је у неком другом поступку такође процесуиран за исто дело. У том поступку из разноразних интереса ми имамо истрагу, а овде оптужницу где је оптужница у овом предмету типичан доказ злоупотребе института притвора да би Илија Јуришић остао у притвору

након истека 6 месеци истраге. Зашто вам ово кажем? Мехо Бајрић чију позицију знамо, чију позицију знамо и из одлуке о томе да је он командни старешина Оперативног штаба дана 14. маја 1993. године, на годишњицу Брчанске малте не стидећи се своје одлуке каже, ја ћу Вам ово дати у списе предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Каже тада сам наредио Илији Јуришићу који је био уз радио станицу, да пренесе моје наређење «одговори ватром на ватру». Дакле, ако ми судимо човеку који је овде годину дана скоро у притвору, за на ватру ватром, ако је то наредба ми имамо 9 односно извините имамо сада већ 14 година старо признање, неспорно признање човека да је то његова наредба. Разумете, ја би молио из коректности из рационалности вођења овога поступка да суд не буде тај који ће овде да води истрагу и да ради посао тужилашва него да наложи тужиоцу да нам каже коју наредбу он то ставља на терет мом браћенику. Ја морам да вам кажем да сам разочаран одлуком КВ већа по мом приговору на оптужницу. Ја знам сврху приговора на оптужницу, односно и знам одлуку, али знате ми смо дали материјалне доказе у том правцу да не стоји могућност да Илија Јуришић има сатус лица које му се оптужним актом ставља на тере.

Ево ја се извињава што сам окупирао пажњу али сам сматрао својом професионалном обавезом да вам кажем став одбране у старту да не би компликовали даљи ток поступка, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, ово је у сваком случају предлог о коме треба да се изјасни заменик тужиоца.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја се извињавам, само још ово. Одбрана је данас из Вашег испитивања и предочавања писмених доказа схватила значај уверењу које ви дајете уверењу о хронологији кретања у том периоду у служби МУП-а мог браћеника. Одбрана ће себи дати за право да учини све да Вам достави доказе о томе, а то су решења о постављењу. Бити начелник у некој служби па то мора бити решење о постављењу, то не може бити некакво уверење био си начелник, ми ћемо Вам доставити доказе која лица су у том периоду била на тим функцијама за коју имате уверења да је то био мој браћеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно ће нам значити све то. Хвала лепо изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно да се придружујем предлозима мог колеге. Ми вам достављамо 5 ЦД-ова, односно ДВД. Прва три означена бројевима 1, 2 и 3 односе се на излазак колоне, снимак са тог 19 спрата тог небодера који је означен на оној једној скици, односно плану града, а прибављен из различитих извора. Дакле, не ради се пошто су људи

снимали на своје видео рекордере по становима, Фондација «Истина правда помирење» је прикупила све што се може прикупити, дакле без икакве монтаже, без ичега је дала на ова три прва ЦД-а те снимке. Трагично је што је тужилаштво доставило из истог извора снимак, али снимак који почиње у 17,29.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад говорити, коментарисати јер нисмо то ни извели као доказ.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија ја то морам јер је то тужилац тек уз оптужницу доставио, а ми смо то могли погледати тек кад је оптужница ступила на правну снагу. Ми имамо снимак који почиње у 18,56 и константно траје до 16-тог. Дакле имате комплетан догађај, излазак колоне, редослед, почетак пуцњаве, све имате ту на ДВД означеном са бројем 4 имамо снимак са Брчанске Малте, са раскрснице где се види почетак изласка колоне и време кад почиње излазити колона, а апропо оног ДВД којег је тужилац предложио као доказ који се не знам из ког разлога осим из повезивања оног модуса операндис Сарајево-Тузла, појављује тамо, дакле говори се о Добровољачкој улици и ако је ово признаћемо у кривично правном смислу са Добровољачком улицом нема никакве везе, ми вам достављамо такође ДВД са насловом «Жртва је кривац» који има исту доказну снагу као и тај тужилачки предлог с тим што се ово односи на Тузлу, а не на Сарајево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Даћете ми само то да ја констатујем.

Констатује се да су браниоци оптуженог предали суду 5 ЦД-ова:

-ЦД број 1 на коме стоји Брчанска Малта -19,30

-ЦД број 2 - Брчанска Малта - излазак колоне од 19 до 20 часова, излазак после 20 часова,

-и још један снимак ЦД под бројем 3 - Брчанска Малта излазак у 18,56 - излазак и почетак пуцњаве,

-ЦД број 4 - излазак колоне 15.05.1992. године, Фондација «Истина правда помирење»

-и ЦД број 5 под називом «Жртва је кривац», документарни филм о одбрани Тузле.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих вас молио још неки тренутак. Питање извођења доказа наравно да је из самог редоследа извођења доказа да немамо намеру да на било који начин оспоравамо право већа, односно председнице већа да о томе одлучи, али чисто сугестија економичности рада. Једини човек који је у истрази саслушан, а који дакле и пре него што је покренут кривични поступак због кога ви данас судите и пре него што је расписана и потерница за нашим браћеником јест сведок именом Мато Дивковић. Једини човек који говори о тој наредби коју је чуо са радио станице и који је у крајњој линији имао исту улогу коју је имао и наш браћеник 15. маја `92. године, дакле молио би да у редоследу саслушања, односно редоследу извођења доказа да кренемо од тог сведока додуше и тужилац га је ставио прилично по врху, мислим да је трећи или четврти.

И следеће што би хтео да кажем, знам да је поприлично непопуларно и да ће веће наравно, односно не знам да ли ће веће, али претпостављам да ће колега тужилац рећи да је то преурањено, али налазим за потребно да предложим овом већу да у заседању дакле данас одлучује о притвору. Све што је до сад говорено у одлукама о одређивању притвора пред већима овог суда указивало је да постоји само један притворски основ, а то је опасност од бекства из просте чињенице да се ради о странцу. Разлог који је додат од стране Врховног суда тек након подизања оптужнице мислим да је нешто што апсолутно што излази из оквира логике јер ако тај основ из става 5 није био у тренутку кад је ухапшен не видим разлог да буде оног тренутка кад је подигнута оптужница. Дакле, апропо тог, опасности од бекства ми нудимо било какав вид гаранције да Илија пуштањем на слободу неће ни на који начин ометати поступак бекством или на било који други, трећи или пети начин. Илија Јуришић има у овом граду сина, снаху и двоје мале деце који су власници стана.

Ја вам достављам документацију која доказује постојање тих људи и постојање тог стана и предлажем у крајњој линији из хуманих разлога јер ради се о човеку који је тешко нарушеног здравља уз пристанак да буде дневно јављање, јављање три пута дневно било коме, пустите га на слободу учинићете хуман гест и учинићете то да овај суд на врло једноставан, врло брз и врло квалитетан начин заврши овај кривични поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Бранилац опт.Јуришић Илије, адв. Ђорђе Дозет предлаже и да се према опт.Јуришић Илији укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Заменик тужиоца за ратне злочине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче предлога да се не саслушавају оштећени ја мислим да је то немогуће јер једноставно Закон о кривичном поступку који штити и права оштећеног неминовно налаже да они буду саслушани на главном претресу, не само о ономе што знају него да би се изјаснили о одштетном захтеву и имају право да учествују у овом поступку.

Што се тиче предлога да се тужилац изјасни о оптужници, мислим тај предлог по ЗКП-у не може да се постави. Оптужница је ступила на правну снагу. Чули смо одбрану оптуженог, ни један доказ није изведен, значи у овом моменту уопште нема ни разлога ни основа да би тужилац нешто мењао и не може да мења сваки час оптужницу како се покаже у току поступка да ли можда изгледа нешто да је овако или онако него тек кад се изведу сви докази, а ако нађе да је сходно.

Што се тиче ових предлога који се односе на ове мапе које су приложене, које су чак и предочаване и затим на ове касете које су ту приложене, ја би молио суд да он то достави и тужиоцу то захтева одређено време наравно да се прегледају ти снимци и да се о томе изјаснимо.

Што се тиче предлога за укидање притвора, исти је неоснован због тога што постоје и даље разлози, не само онај који је првобитно постојао него и онај други разлог из тачке 5, значи не само из члана 142 став 1 него из тачке 5 који није накнадно Врховни суд додао, него по ставу Тужилаштва од почетка је било мишљење да има услова и да се одреди притвор и на основу тачке 5, што је Врховни суд својом одлуком потврдио. Према томе, ништа се није променило у односу на то и даље стоје сви ти разлози, па предлажем да се предлог за укидање притвора одбије као неоснован и посебно због тога нису испуњени законски услови ни за давање јемства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Веће ће се повући једно 10-так минута.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца опт.Јуришић Илије, адв.Ђорђа Дозета да се према оптуженом укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наиме, ово веће је на становишту да и даље стоје разлози због којих је овај притвор и одређен, како оптужени има пребивалиште у Босни и Херцеговини, да је држављанин Босне и Херцеговине, то су неке околности које могу указивати на опасност од бекства уколико би се оптужени нашао на слободи, али имајући у виду и тешке околности дела, да је критичном приликом лишено живота најмање 92 припадника Војске Југославије, да је тешко рањено најмање 33 лица, то су управо све разлози који оправдавају задржавање оптуженог у притвору. Дакле то би били кратки разлози.

Ја би Вам само одредила термине за следећи главни претрес. Улазимо у доказни поступак. Ви ћете накнадно добити обавештење како и којим темпом и кога ћемо саслушавати од сведока, за сада само ћете нотирати термине за следећи главни претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

28. и 31. март 2008. године, са почетком у 09,30 часова, судница бр. 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све. Хвала. Довиђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА